

32006L0049

L 177/201

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

30.6.2006

**DIRECTIVA 2006/49/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 14 iunie 2006**

privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 93/6/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽⁴⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Date fiind noile modificări ale directivei menționate, este necesar, din motive de claritate, ca aceasta să fie reformată.
- (2) Unul dintre obiectivele Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽⁵⁾ este acela de a permite întreprinderilor de investiții autorizate de către autoritățile competente ale statului membru de origine și supravegheate de aceleași autorități să înființeze sucursale și să ofere servicii în mod liber în alte state membre. Prin urmare, directiva menționată prevede coordonarea normelor care reglementează autorizarea și exercitarea activității întreprinderilor de investiții.
- (3) Cu toate acestea, Directiva 2004/39/CE nu stabilește standarde comune pentru fondurile proprii ale întreprinderilor de investiții și nu stabilește efectiv nici sumele capitalului inițial al acestor întreprinderi sau un cadru comun de monitorizare a riscurilor la care sunt expuse acestea.

(4) Ar trebui să se efectueze numai armonizarea esențială care este necesară și suficientă pentru a asigura recunoașterea reciprocă a autorizațiilor și a sistemelor de supraveghere prudentială; pentru a obține recunoașterea reciprocă în cadrul pieței financiare interne, ar trebui prevăzute măsuri pentru a coordona definirea fondurilor proprii ale întreprinderilor de investiții, stabilirea sumelor capitalului inițial al acestora și stabilirea unui cadru comun pentru monitorizarea riscurilor la care sunt expuse întreprinderile de investiții.

(5) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea cerințelor privind rata de adecvare a capitalului aplicabile întreprinderilor de investiții și instituțiilor de credit, normele de calculare a acestora și normele de supraveghere prudentială a acestora nu pot fi realizate în mod suficient de către statele membre și, prin urmare, dată fiind dimensiunea și efectele acțiunii propuse, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(6) Este necesar să se stabilească diferite sume ale capitalului inițial în funcție de gama de activități pe care întreprinderile de investiții sunt autorizate să le desfășoare.

(7) În anumite condiții, ar trebui să se permită întreprinderilor de investiții existente să își continue activitatea, chiar dacă nu respectă suma minimă a capitalului inițial stabilită pentru noile întreprinderi de investiții.

(8) Statele membre ar trebui să poată stabili norme mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă.

(9) Funcționarea armonioasă a pieței interne necesită nu numai norme juridice, dar și o cooperare strânsă și regulată și o convergență semnificativ mărită a practicilor de reglementare și de supraveghere dintre autoritățile competente ale statelor membre.

(10) În Comunicarea Comisiei din 11 mai 1999 intitulată „Punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: Plan de acțiune” sunt enunțate diferite obiective care trebuie atinse pentru realizarea pieței interne a serviciilor financiare. Consiliul European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000 a stabilit obiectivul de punere în aplicare a planului de acțiune până în anul 2005. Reformarea dispozițiilor privind fondurile proprii este un element esențial al planului de acțiune.

⁽¹⁾ JO C 234, 22.9.2005, p. 8.

⁽²⁾ JO C 52, 2.3.2005, p. 37.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 28 septembrie 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 iunie 2006.

⁽⁴⁾ JO L 141, 11.6.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).

⁽⁵⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

- (11) Dat fiind că întreprinderile de investiții se confruntă, în ceea ce privește portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, cu aceleași riscuri ca și instituțiile de credit, este necesar ca dispozițiile aplicabile ale Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ să se aplice deopotrivă întreprinderilor de investiții.
- (12) Fondurile proprii ale întreprinderilor de investiții sau ale instituțiilor de credit (denumite în continuare în mod colectiv „instituții”) pot servi pentru a absorbi pierderile care nu sunt acoperite de un volum suficient al profiturilor, pentru a asigura continuitatea instituțiilor și pentru a proteja investitorii. Fondurile proprii servesc, de asemenea, ca etalon important pentru autoritățile competente, în special pentru evaluarea solvabilității instituțiilor și în alte scopuri prudențiale. Pe lângă acestea, instituțiile se angajează în concurență directă unele cu altele pe piața internă. Prin urmare, pentru a consolida sistemul financiar al Comunității și pentru a preveni denaturări ale concurenței, este necesar să se stabilească standarde comune de bază privind fondurile proprii.
- (13) În sensul considerentului (12), se cuvine ca definiția fondurilor proprii prevăzută de Directiva 2006/48/CE să servească drept bază și să ofere norme speciale suplimentare care țin seama de sfera de aplicare diferită a cerințelor privind capitalul, legate de riscul de piață.
- (14) În ceea ce privește instituțiile de credit, au fost deja stabilite standarde comune pentru supravegherea și monitorizarea diferitelor tipuri de riscuri prin Directiva 2000/12/CE.
- (15) În acest sens, dispozițiile referitoare la cerințele privind capitalul minim ar trebui luate în considerare în legătură cu alte instrumente specifice care armonizează, de asemenea, tehnicile fundamentale de supraveghere ale instituțiilor.
- (16) Este necesară dezvoltarea unor norme comune pentru riscurile de piață la care sunt expuse instituțiile de credit și prevederea unui cadru complementar pentru supravegherea riscurilor la care sunt expuse instituțiile, în special riscurile de piață și mai precis riscurile de poziție, riscurile contrapartidei/de reglare și riscurile de schimb valutar.
- (17) Este necesar să se prevadă conceptul de „portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare” cuprinzând poziții pentru valori mobiliare și alte instrumente financiare care sunt deținute cu scopul de a fi tranzacționate și care sunt supuse în principal riscurilor de piață și expunerilor la risc legate de anumite servicii financiare furnizate clienților.
- (18) În vederea reducerii sarcinii administrative pentru instituțiile al căror portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare este puțin semnificativ, atât în termeni absoluți, cât și relativi, astfel de instituții ar trebui să poată pune în aplicare Directiva 2006/48/CE, în locul cerințelor prevăzute la anexele I și II la prezenta directivă.
- (19) În monitorizarea riscurilor de reglare/livrare, este important să se țină seama de existența unor sisteme care oferă protecție adecvată de reducere a acestor riscuri.
- (20) În orice caz, instituțiile ar trebui să se conformeze prezentei directive în ceea ce privește acoperirea riscurilor de schimb valutar în activitatea lor generală. Ar trebui impuse cerințe de capital mai mici pentru pozițiile în monede strâns corelate, confirmate statistic sau rezultate din acorduri interguvernamentale obligatorii.
- (21) Cerințele de capital pentru agenții care comercializează mărfuri de bază, inclusiv acei comercianți exceptați în prezent de la cerințele Directivei 2004/39/CE, vor fi revizuite, după caz, în paralel cu revizuirea respectivei exceptări, după cum prevede articolul 65 alineatul (3) din această directivă.
- (22) Liberalizarea piețelor de gaze și electricitate este un obiectiv cu importanță deopotrivă economică și politică pentru Comunitate. Ținând seama de aceasta, cerințele de capital și alte norme prudențiale ce urmează a fi aplicate întreprinderilor active pe acele piețe ar trebui să fie proporționale și nu ar trebui să afecteze necorespunzător realizarea obiectivului liberalizării. De acest obiectiv ar trebui să se țină seama în special atunci când sunt efectuate revizuirile menționate la considerentul (21).
- (23) Existența sistemelor interne de monitorizare și control al riscurilor ratei dobânzilor aferente tuturor activităților instituțiilor este o modalitate deosebit de importantă de reducere la minim a unor astfel de riscuri. În consecință, aceste sisteme ar trebui supravegheate de către autoritățile competente.
- (24) Dat fiind că Directiva 2006/48/CE nu stabilește norme comune pentru monitorizarea și controlul expunerilor mari la risc în activități care sunt supuse în principal riscurilor de piață, prin urmare ar trebui să se stabilească astfel de norme.
- (25) Riscul operațional este un risc semnificativ pentru instituții și necesită acoperire prin fonduri proprii. Este esențial să se țină seama de diversitatea instituțiilor din UE prin furnizarea unor abordări alternative.
- (26) Directiva 2006/48/CE afirmă principiul consolidării. Această directivă nu stabilește norme comune pentru consolidarea instituțiilor financiare implicate în activități care sunt supuse în principal riscurilor de piață.

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

- (27) În scopul asigurării unei solvabilități adecvate a instituțiilor din cadrul unui grup, este esențial ca cerințele privind capitalul minim să se aplice pe baza situației financiare consolidate a grupului. Pentru a asigura distribuirea corespunzătoare a fondurilor proprii în cadrul grupului și disponibilitatea acestora pentru protejarea investițiilor atunci când este nevoie, cerințele privind capitalul minim ar trebui să se aplice fiecărei instituții în parte din cadrul grupului, în cazul în care acest obiectiv nu poate fi realizat efectiv prin alte mijloace.
- (28) Directiva 2006/48/CE nu se aplică grupurilor care includ una sau mai multe întreprinderi de investiții, dar nu instituții de credit. Prin urmare, ar trebui prevăzut un cadru comun care să introducă supravegherea întreprinderilor de investiții pe bază consolidată.
- (29) Instituțiile ar trebui să se asigure că au un capital intern care, ținând seama de riscurile la care sunt sau ar putea fi expuse, este corespunzător în ceea ce privește cantitatea, calitatea și distribuirea. În consecință, instituțiile ar trebui să pună în aplicare strategii și procese de evaluare și menținere a ratei de adecvare a capitalului intern.
- (30) Autoritățile competente ar trebui să evalueze rata de adecvare a fondurilor proprii ale instituțiilor, ținând seama de riscurile la care acestea sunt expuse.
- (31) Pentru ca piața bancară internă să funcționeze efectiv, Comitetul supraveghetorilor bancari europeni ar trebui să contribuie la aplicarea coerentă a prezentei directive și la convergența practicilor de supraveghere în Comunitate și ar trebui să raporteze anual instituțiilor comunitare progresul realizat.
- (32) Pentru ca piața internă să funcționeze cu eficacitate sporită, este esențial să existe o convergență semnificativ mărită în executarea și aplicarea dispozițiilor de armonizare a legislației comunitare.
- (33) Din același motiv și pentru a evita ca instituțiile comunitare active în mai multe state membre să aibă sarcini disproporționate ca rezultat al responsabilităților continue ale autorităților competente pentru autorizare și supraveghere din fiecare stat membru în parte, este esențial să se intensifice semnificativ cooperarea dintre autoritățile competente. În acest context, ar trebui întărit rolul autorității responsabile cu supravegherea consolidată.
- (34) Pentru ca piața internă să funcționeze cu eficacitate sporită și pentru ca cetățenii Uniunii să beneficieze de niveluri adecvate de transparență, este necesar ca autoritățile competente să facă publică, într-un mod care să permită o comparație semnificativă, modalitatea în care sunt puse în aplicare cerințele prezentei directive.
- (35) Pentru a întări disciplina pieței și a stimula instituțiile să-și îmbunătățească strategia de piață, controlul riscurilor și organizarea gestionării interne, ar trebui prevăzute obligații de publicitate corespunzătoare pentru instituții.
- (36) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (37) În Rezoluția din 5 februarie 2002 privind punerea în aplicare a legislației din domeniul serviciilor financiare ⁽²⁾, Parlamentul a solicitat ca acesta și Consiliul să dețină un rol egal în supravegherea modului în care Comisia își exercită rolul executiv, pentru a reflecta competențele legislative ale Parlamentului în temeiul articolului 251 din tratat. În declarația solemnă pronunțată de Președintele său în fața Parlamentului în aceeași zi, Comisia a susținut această cerere. La 11 decembrie 2002 Comisia a propus modificări la Decizia 1999/468/CE și ulterior, la 22 aprilie 2004, a prezentat o propunere modificată. Parlamentul consideră că această propunere nu garantează prerogativele sale legislative. În opinia Parlamentului, acesta și Consiliul ar trebui să aibă posibilitatea de a evalua delegarea competențelor de executare către Comisie într-o perioadă de timp determinată. Prin urmare, ar trebui să se limiteze perioada în care Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare.
- (38) Parlamentul ar trebui să dispună de o perioadă de trei luni de la prima transmitere a proiectelor de amendamente și de măsuri de punere în aplicare, pentru a putea să le examineze și să își dea avizul. Cu toate acestea, în cazuri urgente și justificate corespunzător, ar trebui să fie posibilă reducerea acestei perioade. În cazul în care, pe durata acestei perioade Parlamentul adoptă o rezoluție, Comisia ar trebui să reexamineze proiectele de amendamente sau de măsuri.
- (39) Pentru a evita perturbarea piețelor și pentru a asigura continuitatea nivelurilor generale ale fondurilor proprii, ar trebui prevăzute dispoziții tranzitorii speciale.
- (40) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ca principii generale ale dreptului comunitar.
- (41) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui restrânsă la acele dispoziții care reprezintă o schimbare substanțială în comparație cu directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân neschimbate rezultă din directivele anterioare.
- (42) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în partea B din anexa VIII,

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO C 284 E, 21.11.2002, p. 115.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Secția 1

Obiect și domeniul de aplicare

Articolul 1

(1) Prezenta directivă stabilește cerințele privind rata de adecvare a capitalului aplicabile întreprinderilor de investiții și instituțiilor de credit, normele pentru calcularea acestora și normele de supraveghere prudențială a acestora. Statele membre aplică cerințele prezentei directive întreprinderilor de investiții și instituțiilor de credit definite la articolul 3.

(2) Un stat membru poate impune cerințe suplimentare sau mai stricte întreprinderilor de investiții sau instituțiilor de credit pe care le-a autorizat.

Articolul 2

(1) Sub rezerva articolelor 18, 20, 22-32, 34 și 39 din prezenta directivă, a articolele 68-73 din Directiva 2006/48/CE se aplică *mutatis mutandis* întreprinderilor de investiții. În aplicarea articolelor 70-72 din Directiva 2006/48/CE întreprinderilor de investiții, fiecare referire la o instituție de credit-mamă dintr-un stat membru se interpretează ca referire la o întreprindere de investiții-mamă dintr-un stat membru și fiecare referire la o instituție de credit-mamă din UE se interpretează ca referire la o întreprindere de investiții-mamă din UE.

Atunci când o instituție de credit are ca întreprindere-mamă o întreprindere de investiții-mamă dintr-un stat membru, numai respectiva întreprindere de investiții-mamă intră sub incidența cerințelor pe bază consolidată, în conformitate cu articolele 71-73 din Directiva 2006/48/CE.

Atunci când o întreprindere de investiții are ca întreprindere-mamă o instituție de credit-mamă, numai respectiva instituție de credit-mamă intră sub incidența cerințelor pe bază consolidată, în conformitate cu articolele 71-73 din Directiva 2006/48/CE.

În cazul în care un holding financiar are ca filială atât o instituție de credit, cât și o întreprindere de investiții, cerințele pe baza situației financiare consolidate a holdingului financiar se aplică instituției de credit.

(2) În cazul în care un grup prevăzut la alineatul (1) nu include o instituție de credit, Directiva 2006/48/CE se aplică după cum urmează:

(a) fiecare referire la instituții de credit se interpretează ca referire la întreprinderi de investiții;

(b) la articolele 125 și 140 alineatul (2) din Directiva 2006/48/CE, fiecare trimitere la alte articole din directiva menționată se interpretează ca trimitere la Directiva 2004/39/CE;

(c) în sensul articolului 39 alineatul (3) din Directiva 2006/48/CE, trimerile la Comitetul Bancar European se interpretează ca trimeri la Consiliu și la Comisie; și

(d) prin derogare de la articolul 140 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE, atunci când un grup nu include o instituție de credit, prima teză din articolul menționat se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când o întreprindere de investiții, un holding financiar sau un holding mixt controlează una sau mai multe filiale care sunt întreprinderi de asigurare, autoritățile competente și autoritățile investite cu sarcina publică de supraveghere a întreprinderilor de asigurare cooperează în mod strâns.”

Secțiunea 2

Definiții

Articolul 3

(1) În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

(a) „instituții de credit” înseamnă instituțiile de credit, astfel cum au fost definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE.

(b) „întreprinderi de investiții” înseamnă instituții astfel cum au fost definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE, care intră sub incidența cerințelor impuse prin această directivă, excluzând:

(i) instituții de credit;

(ii) întreprinderi locale astfel cum sunt definite la litera (p) și

(iii) întreprinderi care sunt autorizate numai pentru a furniza serviciul de consultanță pentru investiții și/sau pentru a primi și transmite ordine de la investitori, fără a deține bani sau valori mobiliare aparținând clienților și care din acest motiv nu pot deveni debitoare față de respectivii clienți;

(c) „instituții” înseamnă instituții de credit și întreprinderi de investiții;

(d) „întreprinderi de investiții recunoscute de țări terțe” înseamnă întreprinderi care întrunesc următoarele condiții:

(i) întreprinderi care, în cazul în care ar fi constituite în cadrul Comunității, s-ar încadra în definiția întreprinderii de investiții;

(ii) întreprinderi care sunt autorizate într-o țară terță și

- (iii) întreprinderi care intră sub incidența și respectă normele prudențiale considerate de autoritățile competente cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute de prezenta directivă;
- (e) „instrumente financiare” înseamnă orice contract din care rezultă atât un activ financiar al unei părți, cât și un pasiv financiar sau un instrument de capitaluri proprii al unei alte părți;
- (f) „întreprindere de investiții-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o întreprindere de investiții care are ca filială o instituție sau o instituție financiară, sau care deține o participație la una sau ambele entități și care nu este în sine filială a unei alte instituții autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar constituit în același stat membru;
- (g) „întreprindere de investiții-mamă din UE” înseamnă o întreprindere de investiții-mamă dintr-un stat membru, care nu este filială a unei alte instituții autorizate în vreun stat membru sau a unui holding financiar constituit în vreun stat membru;
- (h) „instrumente derivate extrabursiere” înseamnă elementele care se încadrează în lista de la anexa IV la Directiva 2006/48/CE, altele decât acele elemente cărora le este atribuită o valoare zero de expunere la risc, în temeiul anexei III partea 2 punctul 6 la această directivă;
- (i) „piață reglementată” înseamnă o piață astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;
- (j) „titlu convertibil” înseamnă o valoare mobilă care, la opțiunea titularului, poate fi schimbată cu altă valoare mobilă;
- (k) „warrant” înseamnă o valoare mobilă care dă titularului dreptul de a achiziționa un activ subiacent la un preț determinat, până la data sau la data expirării warrant-ului și care poate fi lichidat prin livrarea activului subiacent propriu-zis sau prin plată în numerar;
- (l) „finanțare de stocuri” înseamnă pozițiile în care stocul fizic a fost vândut la termen și costul finanțării a fost blocat până la data vânzării la termen;
- (m) „acord repo” și „acord reverse repo” înseamnă orice acord prin care o instituție sau contrapartida sa transferă valori mobiliare sau mărfuri sau drepturi garantate legate de proprietatea asupra valorilor mobiliare sau a mărfurilor, atunci când garanția este emisă de o bursă recunoscută care deține drepturi asupra valorilor mobiliare sau a mărfurilor și acordul nu permite unei instituții să transfere sau să gajeze o anumită valoare mobilă sau marfă către mai mult de o singură contrapartidă o dată, cu condiția unui angajament de răscumpărare a acestora — sau valori mobiliare sau mărfuri de substituție cu aceleași caracteristici — la un preț determinat și la o dată ulterioară specificată sau care urmează a fi specificată, de către cedent, fiind un acord repo pentru instituția care vinde valorile mobiliare sau mărfurile și un acord reverse repo pentru instituția care le cumpără;
- (n) „creditarea de valori mobiliare sau de mărfuri” și „împrumutul de valori mobiliare sau mărfuri” înseamnă orice tranzacție prin care o instituție sau contrapartida sa transferă valori mobiliare sau mărfuri în schimbul unei garanții corespunzătoare, cu condiția unui angajament în baza căruia debitorul va restitui valorile mobiliare sau mărfurile echivalente la o dată ulterioară sau la cererea în acest sens a cedentului, tranzacția respectivă fiind una de creditare de valori mobiliare sau de mărfuri pentru instituția care transferă valorile mobiliare sau mărfurile și una de împrumut de valori mobiliare sau mărfuri pentru instituția căreia îi sunt transferate;
- (o) „membru compensator” înseamnă un membru al bursei sau al casei de compensare care are o relație contractuală directă cu contrapartida centrală (garant de piață);
- (p) „întreprindere locală” înseamnă o întreprindere care tranzacționează pe cont propriu pe piața contractelor futures financiare sau de opțiuni sau alte instrumente derivate și pe piețele monetare având ca scop unic poziții de acoperire de pe piețele de instrumente derivate, sau care tranzacționează în contul altor membri de pe acele piețe și care beneficiază de garanții din partea membrilor compensatori ai acelorași piețe, atunci când responsabilitatea asigurării executării contractelor încheiate de o astfel de întreprindere este asumată de membrii compensatori de pe aceleași piețe;
- (q) „delta” înseamnă o modificare preconizată a prețului unei opțiuni, în raport cu o modificare mică a prețului instrumentului subiacent al opțiunii;
- (r) „fonduri proprii” înseamnă fondurile proprii astfel cum sunt definite în Directiva 2006/48/CE și
- (s) „capital” înseamnă fonduri proprii.
- În sensul aplicării supravegherii pe bază consolidată, termenul „întreprindere de investiții” include întreprinderile de investiții din țări terțe.
- În sensul literei (e), instrumentele financiare includ atât instrumentele financiare primare sau instrumentele în numerar, cât și instrumentele financiare derivate a căror valoare este derivată din prețul unui instrument financiar subiacent, o rată, un index sau prețul unui alt element subiacent și include cel puțin instrumentele specificate la secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE.
- (2) Termenii „întreprindere-mamă”, „filială”, „societate de gestionare a activelor” și „instituție financiară” acoperă întreprinderile definite la articolul 4 din Directiva 2006/48/CE.
- Termenii „holding financiar”, „holding financiar-mamă dintr-un stat membru”, „holding financiar-mamă din UE” și „întreprindere de servicii auxiliare” acoperă întreprinderile definite la articolul 4 din Directiva 2006/48/CE, cu condiția ca fiecare referire la instituțiile de credit să fie interpretată ca referire la instituții.

(3) În sensul aplicării Directivei 2006/48/CE la grupurile care intră sub incidența articolului 2 alineatul (1), care nu includ o instituție de credit, se aplică următoarele definiții:

- (a) „holding financiar” înseamnă o instituție financiară ale cărei filiale sunt fie exclusiv, fie în principal întreprinderi de investiții au alte instituții financiare, dintre care cel puțin una este o întreprindere de investiții și care nu este holding mixt în sensul Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽¹⁾;
- (b) „holding mixt” înseamnă o întreprindere-mamă, alta decât un holding financiar sau o întreprindere de investiții sau un holding financiar mixt în sensul Directivei 2002/87/CE, ale cărei filiale includ cel puțin o întreprindere de investiții și
- (c) „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale care sunt abilitate în temeiul legii sau al unei reglementări să supravegheze întreprinderile de investiții.

CAPITOLUL II

Capitalul inițial

Articolul 4

În sensul prezentei directive, „capitalul inițial” include elementele menționate la articolul 57 literele (a) și (b) din Directiva 2006/48/CE.

Articolul 5

(1) O întreprindere de investiții care nu tranzacționează instrumente financiare pe cont propriu sau care nu își asumă angajamente ferme subscrise pentru emiterea de instrumente financiare, dar care deține bani și/sau valori mobiliare ale clienților și care oferă unul sau mai multe dintre următoarele servicii, are capitalul inițial de 125 000 EUR:

- (a) primirea și transmiterea ordinelor investitorilor pentru instrumente financiare;
- (b) executarea ordinelor investitorilor pentru instrumente financiare sau
- (c) gestionarea portofoliilor de investiții individuale în instrumente financiare.

⁽¹⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1 directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/1/CE.

(2) Autoritățile competente pot permite unei întreprinderi de investiții care execută ordinele investitorilor pentru instrumente financiare să dețină astfel de instrumente pe cont propriu, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) astfel de poziții apar numai ca rezultat al faptului că întreprinderea nu este în măsură să corespundă exact ordinelor investitorilor;
- (b) valoarea totală de piață a tuturor acestor poziții intră sub incidența unui plafon de 15 % din capitalul inițial al întreprinderii;
- (c) întreprinderea îndeplinește cerințele prevăzute de articolele 18, 20 și 28 și
- (d) asemenea poziții au un caracter accidental și provizoriu și sunt strict limitate la perioada necesară pentru a îndeplini tranzacția în cauză.

Deținerea de poziții în afara portofoliului pentru instrumente financiare cu scopul investiției de fonduri proprii nu se consideră activitate legată de serviciile prevăzute la alineatul (1) sau în sensul alineatului (3).

(3) Statele membre pot reduce suma menționată la alineatul (1) la 50 000 EUR, atunci când o întreprindere nu este autorizată să dețină bani sau valori mobiliare ale clienților, să desfășoare activități pe cont propriu sau să își asume angajamente ferme subscrise pentru emisiuni.

Articolul 6

Întreprinderile locale au capitalul inițial de 50 000 EUR, în măsura în care beneficiază de libertatea de stabilire sau de prestare a serviciilor prevăzută la articolele 31 și 32 din Directiva 2004/39/CE.

Articolul 7

Pentru întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii), acoperirea ia una dintre următoarele forme:

- (a) capital inițial de 50 000 EUR;
- (b) asigurare de răspundere civilă profesională cu acoperire pe întreg teritoriul comunitar sau o altă garanție comparabilă de angajare a răspunderii pentru neglijență profesională, reprezentând cel puțin 1 000 000 EUR pentru fiecare cerere de despăgubire și în total 1 500 000 EUR pe an pentru toate cererile de despăgubire sau
- (c) o combinație de capital inițial și asigurare de răspundere civilă profesională sub o formă care să determine un nivel al acoperirii echivalent cu cel menționat la literele (a) sau (b).

Sumele menționate la primul paragraf sunt revizuite periodic de către Comisie, pentru a ține seama de modificările din Indexul European al prețurilor de consum publicat de Eurostat, în concordanță și concomitent cu modificările efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări ⁽¹⁾.

Articolul 8

În cazul în care o întreprindere menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) este, de asemenea, înregistrată în temeiul Directivei 2002/92/CE, aceasta respectă articolul 4 alineatul (3) din directiva menționată și are acoperirea sub una dintre următoarele forme:

- (a) capital inițial de 25 000 EUR;
- (b) asigurare de răspundere civilă profesională cu acoperire pe întreg teritoriul comunitar sau altă garanție comparabilă de angajare a răspunderii pentru neglijență profesională, reprezentând cel puțin 500 000 pentru fiecare cerere de despăgubire și în total 750 000 EUR pe an pentru toate cererile de despăgubire sau
- (c) o combinație de capital inițial și asigurare de răspundere civilă profesională sub o formă care să determine un nivel al acoperirii echivalent cu cel menționat la literele (a) sau (b).

Articolul 9

Toate întreprinderile de investiții care nu sunt menționate la articolele 5-8 au capitalul inițial de 730 000 EUR.

Articolul 10

(1) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1), de la articolul 5 alineatul (3) și de la articolele 6 și 9, statele membre pot continua autorizarea întreprinderilor de investiții și a întreprinderilor care intră sub incidența articolului 6 existente înainte de 31 decembrie 1995, ale căror fonduri proprii sunt sub nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 5 alineatul (1), articolul 5 alineatul (3) și la articolele 6 și 9.

Fondurile proprii ale acestor întreprinderi sau întreprinderi de investiții nu se situează sub cel mai înalt nivel de referință calculat după data notificării cuprinse în Directiva 93/6/CEE. Acest nivel de referință este nivelul zilnic mediu al fondurilor proprii calculate pe perioada de șase luni care precede data de calculare. Se va calcula la fiecare șase luni în conformitate cu perioada anterioară corespunzătoare.

(2) În cazul în care controlul unei întreprinderi prevăzute la alineatul (1) este preluat de către o altă persoană fizică sau juridică decât persoana care a controlat întreprinderea anterior, fondurile proprii ale acestei întreprinderi ating cel puțin nivelul specificat pentru acestea la articolul 5 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (3)

și la articolele 6 și 9, cu excepția cazului unui prim transfer prin succesiune efectuat după 31 decembrie 1995, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente și pe o perioadă de cel mult 10 ani de la data acestui transfer.

(3) În anumite circumstanțe specifice și cu aprobarea autorităților competente, în cazul unei fuziuni a două sau mai multe întreprinderi de investiții și/sau întreprinderi prevăzute la articolul 6, nu este obligatoriu ca fondurile proprii ale întreprinderii produse prin fuziune să atingă nivelul specificat la articolul 5 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (3) și la articolele 6 și 9. Cu toate acestea, pe durata oricărei perioade în care nivelul specificat la articolul 5 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (3) și la articolele 6 și 9 nu a fost atins, fondurile proprii ale noii întreprinderi nu pot să se situeze sub nivelul total al fondurilor proprii ale întreprinderilor fuzionate la data fuzionării.

(4) Fondurile proprii ale întreprinderilor de investiții și ale întreprinderilor prevăzute la articolul 6 nu pot să se situeze sub nivelul specificat la articolul 5 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (3) și la articolele 6 și 9 alineatele (1) și (3) ale prezentului articol.

În cazul în care fondurile proprii ale acestor întreprinderi și întreprinderi de investiții se situează sub acest nivel, autoritățile competente, în circumstanțe justificate, pot permite acestor întreprinderi o perioadă limitată în care să își rectifice situațiile sau să își înceteze activitățile.

CAPITOLUL III

Portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare

Articolul 11

(1) Portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare al unei instituții constă în toate pozițiile pentru instrumente financiare și mărfuri deținute fie cu intenția tranzacționării, fie cu scopul de a acoperi alte elemente din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare și care sunt libere de orice înțelegeri restrictive privind caracterul lor comercial sau care pot fi acoperite.

(2) Pozițiile deținute cu intenția tranzacționării sunt cele deținute intenționat pentru revânzare pe termen scurt și/sau cu intenția de a beneficia de diferențele reale sau preconizate pe termen scurt dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare sau de alte variații de prețuri sau de rate ale dobânzii. Termenul „poziții” include pozițiile proprii și pozițiile provenind din serviciile pentru clienți și din crearea pieței.

(3) Finalitatea tranzacțiilor este evidențiată pe baza strategiilor, politicilor și procedurilor stabilite de către instituție pentru a gestiona poziția sau portofoliul în conformitate cu partea A din anexa VII.

(4) Instituțiile stabilesc și mențin sisteme și controale pentru a-și gestiona portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în conformitate cu părțile B și D din anexa VII.

(5) În portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare pot fi incluse operațiunile interne de acoperire, caz în care se aplică partea C din anexa VII.

⁽¹⁾ JO L 9, 15.1.2003, p. 2.

CAPITOLUL IV

Fondurile proprii

Articolul 12

„Fondurile proprii originale” înseamnă suma de la literele (a)-(c) minus suma de la literele (i)-(k) de la articolul 57 din Directiva 2006/48/CE.

Până la 1 ianuarie 2009, Comisia înaintează o propunere corespunzătoare Parlamentului European și Consiliului pentru modificarea prezentului capitol.

Articolul 13

(1) Sub rezerva alineatelor (2)-(5) din prezentul articol și a articolelor 14-17, fondurile proprii ale întreprinderilor de investiții și ale instituțiilor de credit se stabilesc în conformitate cu Directiva 2006/48/CE.

Pe lângă aceasta, primul paragraf se aplică întreprinderilor de investiții care nu au una dintre formele juridice menționate la articolul 1 alineatul (1) din a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot permite acelor instituții care sunt obligate să întrunească cerințele de capital calculate în conformitate cu articolele 21 și 28-32 și cu anexele I și III-VI să folosească, numai pentru acest scop, o determinare alternativă a fondurilor proprii. Nici o parte din fondurile proprii folosite pentru acest scop nu poate fi folosită simultan pentru a întruni alte cerințe de capital.

O asemenea determinare alternativă constă în suma elementelor prevăzute la literele (a)-(c) de la prezentul paragraf minus elementul prevăzut la litera (d), deducerea acestui ultim element fiind lăsată la discreția autorităților competente:

- (a) fonduri proprii astfel cum sunt definite de Directiva 2006/48/CE, excluzând numai literele (l)-(p) de la articolul 57 al acestei directive pentru acele întreprinderi de investiții care trebuie să deducă elementul (d) din prezentul alineat din totalul elementelor (a)-(c);
- (b) profiturile nete din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare al unei instituții, nete de orice taxe sau dividende previzibile minus pierderile nete din alte activități, cu condiția ca nici una dintre aceste sume să nu fi fost inclusă deja la elementul (a) de la prezentul alineat ca unul dintre elementele prevăzute la literele (b) sau (k) de la articolul 57 din Directiva 2006/48/CE;

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 178, 17.7.2003, p. 16).

(c) împrumuturi subordonate și/sau elementele menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol și la articolul 14 și

(d) active nelichide astfel cum sunt prevăzute la articolul 15.

(3) Împrumuturile subordonate menționate la alineatul (2) paragraful al doilea litera (c) au ca primă scadență un termen de cel puțin doi ani. Acestea se achită integral și contractul de împrumut nu include nici o clauză care să prevadă că în anumite circumstanțe, altele decât lichidarea instituției, datoria devine scadență înainte de data stabilită pentru rambursare, în cazul în care autoritățile competente nu aprobă rambursarea. Nu se pot rambursa nici principalul, nici dobânda la acest împrumut subordonat în cazul în care o astfel de rambursare ar face ca fondurile proprii ale instituției în cauză să se diminueze la mai puțin de 100 % din cerințele generale de capital pentru instituția respectivă.

În afară de aceasta, o instituție notifică autoritățile competente în legătură cu toate rambursările unor astfel de împrumuturi subordonate de îndată ce fondurile proprii scad sub 120 % din cerințele generale de capital ale acesteia.

(4) Împrumuturile subordonate menționate la alineatul (2) paragraful al doilea litera (c) nu pot depăși maximum 150 % din fondurile proprii de bază disponibile pentru a îndeplini cerințele calculate în conformitate cu articolele 21 și 28-32 și cu anexele I-VI și se pot apropia de acest plafon numai în circumstanțe speciale acceptabile pentru autoritățile competente.

(5) Autoritățile competente pot permite instituțiilor să înlocuiască împrumuturile subordonate menționate la alineatul (2) paragraful al doilea litera (c) cu elementele prevăzute la articolul 57 literele (d)-(h) din Directiva 2006/48/CE.

Articolul 14

(1) Autoritățile competente pot permite întreprinderilor de investiții să depășească plafonul pentru împrumuturi subordonate prevăzut la articolul 13 alineatul (4) în cazul în care apreciază că este adecvat din punct de vedere prudential și cu condiția ca totalul acestor împrumuturi subordonate și al elementelor menționate la articolul 13 alineatul (5) să nu depășească 200 % din fondurile proprii de bază disponibile pentru a îndeplini cerințele calculate în conformitate cu articolele 21 și 28-32 și cu anexele I și III-VI sau 250 % din aceeași sumă, în cazul în care întreprinderile de investiții deduc elementul prevăzut la articolul 13 alineatul (2) litera (d) atunci când își calculează fondurile proprii.

(2) Autoritățile competente pot permite ca plafonul pentru împrumuturile subordonate prevăzute la articolul 13 alineatul (4) să fie depășit de către o instituție de credit, în cazul în care apreciază că este adecvat din punct de vedere prudential și cu condiția ca totalul acestor împrumuturi subordonate și al elementelor menționate la articolul 57 literele (d)-(h) din Directiva 2006/48/CE să nu depășească 250 % din fondurile proprii de bază disponibile pentru a îndeplini cerințele calculate în conformitate cu articolele 28-32 și cu anexele I și III-VI la prezenta directivă.

Articolul 15

Activele nelichide menționate la articolul 13 alineatul (2) paragraful al doilea litera (d) includ următoarele:

- (a) imobilizări corporale, cu excepție în măsura în care terenul și clădirile pot fi admise ca obiect al împrumuturilor pe care le garantează;
- (b) participații, inclusiv creanțele subordonate, la instituții de credit sau financiare, care pot fi incluse în fondurile proprii ale acestor instituții, cu condiția să nu fi fost deduse în temeiul literelor (l)-(p) de la articolul 57 din Directiva 2006/48/CE sau în temeiul articolului 16 litera (d) din prezenta directivă.
- (c) participații și alte investiții la alte întreprinderi decât instituțiile de credit sau financiare, care nu sunt ușor negociabile;
- (d) deficiențe ale filialelor;
- (e) depozite efectuate, altele decât cele disponibile pentru rambursare în 90 de zile, excluzând, de asemenea, plățile legate de marjele pentru contractele futures sau de opțiuni;
- (f) împrumuturi și alte sume de încasat, în afară de cele care trebuie rambursate în 90 de zile și
- (g) stocuri fizice, cu condiția să nu fie supuse deja unor cerințe de capital cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute la articolele 18 și 20.

În sensul literii (b), atunci când participațiile la o instituție de credit sau financiară sunt deținute temporar cu scopul unei operațiuni de asistență financiară destinată reorganizării și salvării instituției, autoritățile competente pot renunța la aplicarea prezentului articol. De asemenea, autoritățile pot renunța la prezentul articol și în legătură cu acele participații care sunt incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare al unei întreprinderi de investiții.

Articolul 16

Întreprinderile de investiții incluse într-un grup care a beneficiat de renunțarea prevăzută la articolul 22 își calculează propriile fonduri în conformitate cu articolele 13-15, sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) activele nelichide menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (d) se deduc;
- (b) excluderea menționată la articolul 13 alineatul (2) litera (a) nu acoperă acele componente ale literelor (l)-(p) de la articolul 57 din Directiva 2006/48/CE pe care o întreprindere de investiții le deține în legătură cu întreprinderile incluse în domeniul de consolidare astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din prezenta directivă;

- (c) limitele menționate la articolul 66 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/48/CE se calculează cu referire la fondurile proprii de bază minus componentele de la articolul 57 literele (l)-(p) din această directivă, după cum se menționează la litera (b) din prezentul articol, care sunt elemente ale fondurilor proprii de bază ale acestor întreprinderi și
- (d) componentele de la articolul 57 literele (l)-(p) din Directiva 2006/48/CE menționate la litera (c) din prezentul articol se deduc din fondurile proprii de bază, mai degrabă decât din totalul tuturor elementelor, după cum este prevăzut la articolul 66 alineatul (2) din această directivă, în special în sensul articolelor 13 alineatul (4), 13 alineatul (5) și 14 din prezenta directivă.

Articolul 17

(1) Atunci când o instituție calculează valoarea ponderată a sumelor expuse la risc în sensul anexei II la prezenta directivă în conformitate cu articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE, se aplică următoarele condiții, în sensul calculului prevăzut la anexa VII partea 1 punctul 4 din Directiva 2006/48/CE:

- (a) ajustările de valoare efectuate pentru a ține seama de calitatea creditului contrapartidei pot fi incluse în suma ajustărilor de valoare și a provizioanelor făcute pentru expunerile indicate la anexa II și
- (b) sub rezerva aprobării autorităților competente, în cazul în care riscul de credit al contrapartidei este luat în seamă corespunzător în evaluarea unei poziții incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, suma preconizată a pierderilor pentru expunerea la risc a contrapartidei este nulă.

În sensul literii (a), pentru aceste instituții astfel de ajustări de valoare nu se includ în fondurile proprii decât în conformitate cu dispozițiile prezentului paragraf.

(2) În sensul prezentului articol, se aplică articolele 153 și 154 din Directiva 2006/48/CE.

CAPITOLUL V

Secțiunea 1

Dispoziții împotriva riscurilor

Articolul 18

- (1) Instituțiile au fonduri proprii, care sunt întotdeauna cel puțin egale cu suma următoarelor elemente:
- (a) cerințele de capital, calculate în conformitate cu metodele și opțiunile prevăzute la articolele 28-32 și la anexele I, II și VI și, după caz, la anexa V, pentru activitățile legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare; și

(b) cerințele de capital, calculate în conformitate cu metodele și opțiunile prevăzute la anexele III și IV și, după caz, la anexa V, pentru tot ansamblul activităților lor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot permite instituțiilor să calculeze cerințele de capital pentru activitățile legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în conformitate cu articolul 75 litera (a) din Directiva 2006/48/CE și cu punctele (6), (7) și (9) de la anexa II la prezenta Directivă, în cazul în care dimensiunea activităților legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare întrunește următoarele cerințe:

(a) activitățile legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare ale acestor instituții nu depășesc în mod normal 5 % din activitățile lor totale;

(b) pozițiile totale ale portofoliului lor privind tranzacțiile cu titluri financiare nu depășesc în mod normal 15 milioane EUR și

(c) activitățile legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare ale acestor instituții nu depășesc niciodată 6 % din activitățile lor totale și pozițiile totale ale portofoliului lor privind tranzacțiile cu titluri financiare nu depășesc niciodată 20 de milioane EUR.

(3) În scopul de a calcula raportul dintre activitățile legate de portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare și activitățile totale în sensul alineatului (2) literele (a) și (c), autoritățile competente se pot referi fie la volumul combinat al operațiunilor din bilanț și din afara bilanțului, la contul de profit și pierderi sau la fondurile proprii ale instituțiilor în cauză, fie la o combinație a acestor măsuri. În cazul în care este evaluat volumul operațiunilor din bilanț și din afara bilanțului, titlurile de creanță se evaluează la prețurile lor de piață sau la valoarea lor nominală, capitalurile proprii la prețurile lor de piață și instrumentele derivate, în conformitate cu valoarea nominală sau de piață a instrumentelor subiacente. Pozițiile lungi și pozițiile scurte se adună indiferent de semnul lor.

(4) În cazul în care se întâmplă ca o instituție să depășească mai mult de o scurtă perioadă una sau ambele limite impuse la alineatul (2) literele (a) și (b) sau una sau ambele limite impuse la alineatul (2) litera (c), i se cere să respecte cerințele impuse la alineatul (1) litera (a) în ceea ce privește activitățile legate de portofoliul său privind tranzacțiile cu titluri financiare și să notifice despre aceasta autoritatea competentă.

Articolul 19

(1) În sensul anexei I punctul 14 și sub rezerva aprecierii autorităților naționale se poate atribui un coeficient de ponderare de 0 % titlurilor de creanță emise de către entitățile enumerate în tabelul 1 de la anexa I, atunci când aceste titluri de creanță sunt denominate și finanțate în moneda națională.

(2) Prin derogare de la punctele (13) și (14) de la anexa I, statele membre pot stabili o cerință de risc specific pentru orice obligațiuni care intră sub incidența anexei VI partea 1 punctele 68-70 la Directiva 2006/48/CE, care va fi echivalentă cu cerința de risc special pentru un element calificat cu aceeași maturitate reziduală ca și obligațiunile și redusă în conformitate cu procentajele prevăzute la anexa VI partea 1 punctul 71 din directiva menționată.

(3) În cazul în care, după cum se prevede la anexa I punctul 52, o autoritate competentă aprobă ca eligibil un organism de plasament colectiv (OPC) al unei țări terțe, o autoritate competentă din alt stat membru poate folosi această aprobare fără a efectua propria evaluare.

Articolul 20

(1) Sub rezerva alineatelor (2), (3) și (4) din prezentul articol și a articolului 34 din prezenta directivă, întreprinderilor de investiții li se aplică cerințele de la articolul 75 din Directiva 2006/48/CE.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot permite întreprinderilor de investiții care nu sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiții enumerate la punctele (3) și (6) din secțiunea A de la anexa 1 la Directiva 2004/39/CE să dețină fonduri proprii care sunt întotdeauna cel puțin egale cu valoarea maximă a valorilor următoare:

(a) suma cerințelor de capital cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și

(b) suma prevăzută la articolul 21 din prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot permite întreprinderilor de investiții care dețin capital inițial după cum se prevede la articolul 9, dar care se încadrează în următoarele categorii, să dețină fonduri proprii care sunt întotdeauna cel puțin egale cu suma cerințelor de capital calculate în conformitate cu cerințele cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și suma prevăzută la articolul 21 din prezenta directivă:

(a) întreprinderi de investiții care tranzacționează pe cont propriu numai cu scopul de a îndeplini sau de a executa ordinul unui client sau cu scopul de a obține accesul la un sistem de compensare și de plată sau o bursă recunoscută, atunci când acționează în calitate de agent sau când execută ordinul unui client și

(b) întreprinderile de investiții:

(i) care nu dețin bani sau valori mobiliare ale clienților;

(ii) care întreprind numai tranzacții pe cont propriu;

(iii) care nu au clienți externi;

(iv) ale căror tranzacții sunt executate și reglate sub responsabilitatea unei instituții de compensare și sunt garantate de respectiva instituție de compensare.

(4) Întreprinderile de investiții menționate la alineatele (2) și (3) se supun în continuare tuturor celorlalte dispoziții privind riscul operațional prevăzute la anexa V din Directiva 2006/48/CE.

(5) Articolul 21 se aplică numai întreprinderilor de investiții la care se aplică alineatul (2) sau (3) sau articolul 46 și în modalitatea specificată acolo.

Articolul 21

Întreprinderile de investiții trebuie să dețină fonduri proprii echivalente cu un sfert din cheltuielile generale stabilite din anul anterior.

Autoritățile competente pot ajusta această cerință în cazul unei schimbări semnificative în activitatea unei întreprinderi față de anul anterior.

Atunci când o întreprindere nu a împlinit un an de activitate de la data când și-a început activitatea, cerința este de un sfert din cheltuielile generale stabilite în planul de afaceri al întreprinderii, cu condiția ca autoritățile competente să nu solicite o ajustare a acestui plan.

Secțiunea 2

Aplicarea cerințelor pe bază consolidată

Articolul 22

(1) Autoritățile competente în exercițiu sau mandatate să exercite supravegherea grupurilor care intră sub incidența articolului 2 pe bază consolidată pot excepta, de la caz la caz, de la aplicarea cerințelor de capital pe bază consolidată cu condiția ca:

- (a) fiecare întreprindere de investiții din UE aparținând unui astfel de grup folosește calculul fondurilor proprii prevăzut la articolul 16;
- (b) toate întreprinderile de investiții aparținând unui astfel de grup se încadrează în categoriile de la articolul 20 alineatele (2) și (3);
- (c) fiecare întreprindere de investiții din UE aparținând unui astfel de grup îndeplinește cerințele impuse la articolele 18 și 20 în mod individual și deduce în același timp din fondurile proprii orice pasive contingente în favoarea întreprinderilor de investiții, a instituțiilor financiare, a societăților de gestionare a activelor și a întreprinderilor de servicii auxiliare, care altfel ar fi consolidate și;
- (d) orice holding financiar care este holding financiar-mamă într-un stat membru al oricărei întreprinderi de investiții dintr-un astfel de grup deține un volum de capital, definit aici ca sumă a literelor (a)-(h) de la articolul 57 din Directiva 2006/48/CE, echivalent cel puțin cu suma întregii valori contabile a tuturor participațiilor, a creanțelor subordonate și a instrumentelor menționate la articolul 57 din această directivă, la întreprinderi de investiții, instituții financiare, societăți de gestionare a activelor și întreprinderi de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate și suma totală a oricăror pasive contingente în favoarea întreprinderilor de investiții, a instituțiilor financiare, a societăților de gestionare a activelor și a întreprinderilor de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate.

În cazul în care sunt îndeplinite criteriile de la primul paragraf, fiecare întreprindere de investiții din UE trebuie să dispună de sisteme de monitorizare și control al surselor de capital și al finanțării tuturor holdingurilor financiare, întreprinderilor de investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și întreprinderilor de servicii auxiliare din cadrul grupului.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot permite holdingurilor financiare care sunt holdinguri financiare-mamă într-un stat membru pentru o întreprindere de investiții dintr-un astfel de grup să folosească o valoare mai mică decât

valoarea calculată în temeiul alineatului (1) litera (d), dar nu mai mică decât suma cerințelor impuse la articolele 18 și 20 pe bază individuală întreprinderilor de investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și întreprinderilor de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate și suma totală a oricăror pasive contingente în favoarea întreprinderilor de investiții, a instituțiilor financiare, a societăților de gestionare a activelor și a întreprinderilor de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate. În sensul prezentului alineat, cerința de capital pentru întreprinderile de investiții din țări terțe, instituții financiare, societăți de gestionare a activelor și întreprinderi de servicii auxiliare este o cerință de capital noțională.

Articolul 23

Autoritățile competente solicită întreprinderilor de investiții dintr-un grup care a beneficiat de renunțarea prevăzută la articolul 22 să le notifice asupra riscurilor care ar putea submina pozițiile lor financiare, inclusiv cele asociate cu structura și sursele capitalului și finanțării lor. În cazul în care autoritățile competente consideră apoi că pozițiile financiare ale acestor întreprinderi de investiții nu sunt protejate corespunzător, autoritățile competente le cer să ia măsuri inclusiv, în cazul în care este necesar, limitări ale transferului de capital de la aceste întreprinderi către entitățile din grup.

Atunci când autoritățile competente renunță la obligația supravegherii pe bază consolidată prevăzută la articolul 22, acestea iau alte măsuri corespunzătoare pentru monitorizarea riscurilor, respectiv a expunerilor mari la risc ale întregului grup, inclusiv oricare întreprinderi care nu sunt situate într-un stat membru.

Atunci când autoritățile competente renunță la aplicarea cerințelor de capital pe bază consolidată prevăzute la articolul 22, se aplică pe bază individuală cerințele articolului 123 și ale titlului V capitolul 5 din Directiva 2006/48/CE și la supravegherea întreprinderilor de investiții se aplică pe bază individuală cerințele articolului 124 de la această directivă.

Articolul 24

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), autoritățile competente pot excepta întreprinderile de investiții de la îndeplinirea cerinței capitalului consolidat stabilită la acest articol, cu condiția ca toate întreprinderile de investiții din grup să intre sub incidența articolului 20 alineatul (2) și grupul să nu includă instituții de credit.

(2) Atunci când sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (1), unei întreprinderi de investiții-mamă dintr-un stat membru i se cere să dispună de fonduri proprii la nivel consolidat care sunt întotdeauna cel puțin egale cu cea mai mare sumă dintre următoarele două, calculate pe baza poziției financiare consolidate a întreprinderii de investiții-mamă și în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol:

- (a) suma cerințelor de capital cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și
- (b) suma prevăzută la articolul 21 din prezenta directivă.

(3) Atunci când cerințele de la alineatul (1) sunt îndeplinite, unei întreprinderi de investiții controlată de un holding financiar i se cere să dispună de fonduri proprii la nivel consolidat, care sunt întotdeauna cel puțin egale cu cea mai mare dintre următoarele două sume, calculate pe baza poziției financiare consolidate a holdingului financiar și în conformitate cu secțiunea 3 de la prezentul capitol:

- (a) suma cerințelor de capital cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și
- (b) suma prevăzută la articolul 21 din prezenta directivă.

Articolul 25

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2) autoritățile competente pot excepta întreprinderile de investiții de la îndeplinirea cerințelor de capital consolidat stabilită la acest articol, cu condiția ca toate întreprinderile de investiții aparținând grupului să se încadreze în rândul întreprinderilor de investiții menționate la articolul 20 alineatele (2) și (3) și grupul să nu includă instituții de credit.

Atunci când sunt îndeplinite cerințele de la primul alineat, o întreprindere de investiții-mamă dintr-un stat membru trebuie să dispună de fonduri proprii la nivel consolidat, care sunt întotdeauna cel puțin egale cu suma cerințelor cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și a valorii prevăzute la articolul 21 din prezenta directivă, calculate pe baza poziției financiare consolidate a întreprinderii de investiții-mamă și în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol.

Atunci când sunt îndeplinite cerințele de la primul alineat, unei întreprinderi de investiții controlată de un holding financiar i se cere să dispună de fonduri proprii la nivel consolidat, care sunt întotdeauna cel puțin egale cu suma cerințelor cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și a valorii prevăzute la articolul 21 din prezenta directivă, calculate pe baza poziției financiare consolidate a întreprinderii de investiții-mamă și în conformitate cu prezentul capitol secțiunea 3.

Secțiunea 3

Calculul cerințelor consolidate

Articolul 26

(1) Atunci când exceptarea prevăzută la articolul 22 nu este exercitată, autoritățile competente, în sensul calculării pe bază consolidată a cerințelor de capital prevăzute la anexele I și V și a riscurilor privind clienții prevăzute la articolele 28-32 și la anexa VI, pot permite ca pozițiile din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare al unei instituții să compenseze pozițiile din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare al unei alte instituții, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 28-32 anexele I, V și VI.

Pe lângă aceasta, autoritățile competente pot permite ca pozițiile de schimb valutar ale unei instituții să compenseze pozițiile de schimb valutar ale altei instituții, în conformitate cu normele prevăzute la anexa III și/sau anexa V. De asemenea, autoritățile competente pot permite ca pozițiile în mărfuri ale unei instituții să compenseze pozițiile în mărfuri ale altei instituții, în conformitate cu normele stabilite la anexa IV și/sau anexa V.

(2) Autoritățile competente pot permite compensarea pozițiilor de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare și de schimb valutar și, respectiv, a pozițiilor în mărfuri ale întreprinderilor situate în țări terțe, sub rezerva îndeplinirii simultane a următoarelor condiții:

- (a) astfel de întreprinderi au fost autorizate într-o țară terță și fie îndeplinesc definiția instituției de credit prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE, fie sunt întreprinderi de investiții recunoscute de țări terțe;
- (b) astfel de întreprinderi sunt conforme, în mod individual, cu norme privind rata de adecvare a capitalului echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă și
- (c) în țările terțe în cauză nu există reglementări care ar putea afecta semnificativ transferul de fonduri în cadrul grupului.

(3) De asemenea, autoritățile competente pot permite compensarea prevăzută la alineatul (1) între instituțiile din cadrul unui grup care au fost autorizate în statul membru în cauză, cu condiția ca:

- (a) în cadrul grupului să existe o alocare satisfăcătoare de capital și
- (b) cadrul de reglementare, juridic sau contractual în care operează instituțiile este în măsură să garanteze sprijinul financiar reciproc din interiorul grupului.

(4) Pe lângă aceasta, autoritățile competente pot permite compensarea prevăzută la alineatul (1) dintre instituțiile din cadrul unui grup care îndeplinesc condițiile impuse la alineatul (3) și orice instituție inclusă în același grup care a fost autorizată în alt stat membru, cu condiția ca instituția să fie obligată să îndeplinească cerințele de capital impuse la articolele 18, 20 și 28 în mod individual.

Articolul 27

(1) La calcularea fondurilor proprii pe bază consolidată se aplică articolul 65 din Directiva 2006/48/CE.

(2) Autoritățile competente responsabile pentru exercitarea supravegherii pe bază consolidată pot recunoaște valabilitatea definițiilor specifice privind fondurile proprii aplicabile instituțiilor în cauză conform capitolului IV în calcularea fondurilor lor proprii consolidate.

Secțiunea 4

Monitorizarea și controlul expunerilor mari la risc

Articolul 28

(1) Instituțiile își monitorizează și își controlează expunerile mari la risc în conformitate cu articolele 106-118 din Directiva 2006/48/CE.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile care calculează cerințele de capital pentru activitățile lor privind portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, în conformitate cu anexele I

și II și, după caz, anexa V la prezenta directivă, își monitorizează și își controlează expunerile mari la risc în conformitate cu articolele 106-118 din Directiva 2006/48/CE, sub rezerva modificărilor prevăzute la articolele 29-32 din prezenta directivă.

(3) Până la 31 decembrie 2007, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea prezentei secțiuni, împreună cu orice propuneri adecvate.

Articolul 29

(1) Expunerile la risc privind clienții individuali care decurg din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare se calculează prin adunarea următoarelor elemente:

- (a) excedentul — atunci când este pozitiv — al unor poziții lungi ale unei instituții față de pozițiile scurte pentru toate instrumentele financiare emise de către clientul în cauză, poziția netă pentru fiecare dintre diferitele instrumente supuse calculului conform metodelor prevăzute la anexa I;
- (b) expunerea netă, în cazul asumării prin angajament ferm scris a unei datorii sau instrument de capitaluri proprii și
- (c) expuneri decurgând din tranzacțiile, acordurile și contractele menționate la anexa II cu clientul în cauză, astfel de expuneri fiind calculate în modalitatea prevăzută la anexa respectivă, pentru calcularea valorilor expunerii la risc.

În sensul literei (b), expunerea netă se calculează deducând acele poziții de angajamente ferme subscrise care sunt subscrise ori subcontractate de către părți terțe pe baza unui acord formal, reduse prin aplicarea factorilor prevăzuți la anexa I punctul 41.

În sensul literei (b), în așteptarea unei coordonări suplimentare, autoritățile competente solicită instituțiilor să constituie sisteme de monitorizare și control al expunerilor la risc ale acestora la angajamente ferme subscrise între data angajamentului inițial și prima zi lucrătoare, ținând seama de tipul de riscuri la care sunt expuse pe piețele în cauză.

În sensul literei (c), articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE se exclud din trimiterea de la anexa II punctul 6 la prezenta directivă.

(2) Expunerile la risc privind grupurile de clienți conecși din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare se calculează adunând expunerile la risc la clienții individuali dintr-un grup, astfel cum se calculează la alineatul (1).

Articolul 30

(1) Expunerile generale la risc privind clienți individuali sau grupuri de clienți conecși se calculează adunând expunerile la risc care rezultă din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare și expunerile la risc care rezultă din alt portofoliu, ținând seama de articolele 112-117 din Directiva 2006/48/CE.

Pentru a calcula expunerea la risc care rezultă din alt portofoliu, instituțiile consideră nulă expunerea la risc care rezultă din active care se deduc din fondurile lor proprii în temeiul articolului 13 alineatul (2) paragraful al doilea litera (d).

(2) Expunerile generale la risc ale instituțiilor privind clienții individuali și grupurile de clienți conecși calculate în conformitate cu alineatul (4) sunt raportate în conformitate cu articolul 110 din Directiva 2006/48/CE.

Cu excepția cazurilor legate de tranzacții de răscumpărare, tranzacții de creditare sau împrumut de valori mobiliare sau mărfuri, calculul expunerilor mari la risc privind clienții individuali și grupurile de clienți conecși în sensul notificării nu include recunoașterea reducerii riscului de credit.

(3) Suma expunerilor la risc privind un client individual sau un grup de clienți conecși de la alineatul (1) se limitează în conformitate cu articolele 111-117 din Directiva 2006/48/CE.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) autoritățile competente pot permite ca activele constituind creanțe și alte expuneri la risc privind întreprinderi de investiții recunoscute de țări terțe și case de compensare recunoscute și burse de instrumente financiare să fie supuse aceluiași tratament adaptat celor privind instituțiile prevăzute la articolele 113 alineatul (3) punctul (i), 115 alineatul (2) și 116 din directiva 2006/48/CE.

Articolul 31

Autoritățile competente pot autoriza ca limitele prevăzute la articolele 111-117 din Directiva 2006/48/CE să fie depășite în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) expunerea la risc în alt portofoliu privind clientul sau grupul de clienți în cauză nu depășește limitele prevăzute la articolele 111-117 din Directiva 2006/48/CE, aceste limite fiind calculate cu referire la fondurile proprii, după cum se specifică în această directivă, astfel încât excedentul să apară în întregime din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare;
- (b) instituția îndeplinește o cerință de capital suplimentară privind excedentul în legătură cu limitele prevăzute la articolul 111 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/48/CE, această cerință de capital suplimentară fiind calculată în conformitate cu anexa VI la această directivă;
- (c) atunci când trec cel mult 10 zile de la producerea excedentului, expunerea la risc în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare referitor la clientul sau grupul de clienți conecși în cauză nu depășește 500 % din fondurile proprii ale instituției;
- (d) nici un excedent care a persistat mai mult de 10 zile nu poate depăși în total 600 % din fondurile proprii ale instituției și

(e) instituțiile raportează autorităților competente din trei în trei luni toate cazurile în care limitele prevăzute la articolul 111 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/48/CE au fost depășite pe durata ultimelor trei luni.

Referitor la litera (e), în fiecare caz în care limitele au fost depășite, se comunică suma excedentară și numele clientului.

Articolul 32

(1) Autoritățile competente stabilesc proceduri pentru a preveni eludarea de către instituții a cerințelor suplimentare de capital pe care altfel le-ar presupune la expuneri la risc depășind limitele prevăzute la articolul 111 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/48/CE, odată ce aceste expuneri se mențin mai mult de 10 zile, prin transferul temporar al excedentelor în cauză la o altă societate din cadrul aceluiași grup sau nu și/sau prin întreprinderea de tranzacții artificiale pentru eliminarea expunerii la risc pe o perioadă de 10 zile și crearea unei noi expuneri.

Autoritățile competente notifică Consiliul și Comisia în legătură cu aceste proceduri.

Instituțiile mențin sisteme care asigură comunicarea imediată către autoritățile competente a oricărui transfer care produce efectul menționat la primul paragraf.

(2) Autoritățile competente pot permite instituțiilor cărora li se permite să folosească determinarea alternativă a fondurilor proprii conform articolului 13 alineatul (2) să folosească această determinare în sensul articolelor 30 alineatul (2), 30 alineatul (3) și 31, cu condiția ca instituțiile în cauză să fie obligate să îndeplinească toate obligațiile prevăzute la articolele 110-117 din Directiva 2006/48/CE, în legătură cu expunerile la risc care apar în afara portofoliilor lor privind tranzacțiile cu titluri financiare, prin folosirea fondurilor proprii astfel cum sunt definite în această directivă.

Secțiunea 5

Evaluarea pozițiilor în scop de informare

Articolul 33

(1) Toate pozițiile din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare se supun unor norme de evaluare prudentă, astfel cum se specifică la anexa VII partea B. Aceste norme cer instituțiilor să se asigure că valoarea aplicată la fiecare dintre pozițiile portofoliului privind tranzacțiile cu titluri financiare reflectă corespunzător valoarea curentă de piață. Această primă valoare conține un grad corespunzător de certitudine ținând seama de natura dinamică a pozițiilor de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare, de cerințele de soliditate prudentială și de modul de operare și de scopul cerințelor de capital în legătură cu pozițiile de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare.

(2) Pozițiile de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare sunt reevaluate cel puțin zilnic.

(3) În absența unor prețuri de piață imediat disponibile, autoritățile competente pot renunța la cerința impusă la alineatele (1) și (2) și solicită instituțiilor să folosească metode alternative de evaluare, cu condiția ca aceste metode să fie suficient de prudente și să fi fost aprobate de către autoritățile competente.

Secțiunea 6

Gestionarea riscurilor și evaluarea fondurilor proprii

Articolul 34

Autoritățile competente solicită ca fiecare întreprindere de investiții, pe lângă îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 13 din Directiva 2004/39/CE, să îndeplinească cerințele prevăzute la articolele 22 și 123 din Directiva 2006/48/CE, sub rezerva dispozițiilor privind nivelul de aplicare prevăzute la articolele 68-73 din această directivă.

Secțiunea 7

Cerințe privind informarea

Articolul 35

(1) Statele membre solicită ca întreprinderile de investiții și instituțiile de credit să comunice autorităților competente din statele membre de origine toate informațiile necesare pentru evaluarea conformității lor cu normele adoptate în conformitate cu prezenta directivă. De asemenea, statele membre se asigură că mecanismele de control intern și procedurile administrative și contabile ale instituțiilor permit în orice moment verificarea conformității lor cu aceste norme.

(2) Întreprinderile de investiții raportează autorităților competente în maniera specificată de acestea din urmă cel puțin o dată pe lună, în cazul întreprinderilor care intră sub incidența articolului 9, cel puțin din trei în trei luni, în cazul întreprinderilor care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) și cel puțin din șase în șase luni, în cazul întreprinderilor care intră sub incidența articolului 5 alineatul (3).

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), întreprinderilor de investiții care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) și a articolului 9 li se cere să furnizeze informații pe bază consolidată sau subconsolidată numai din șase în șase luni.

(4) Instituțiile de credit sunt obligate să raporteze în maniera specificată de autoritățile competente ori de câte ori sunt obligate să raporteze în temeiul Directivei 2006/48/CE.

(5) Autoritățile competente obligă instituțiile să le raporteze de îndată orice caz în care contrapartidele acestora din acordurile repo și acordurile reverse repo, sau din tranzacțiile de creditare de valori mobiliare și mărfuri și tranzacții de împrumut de valori mobiliare și mărfuri nu își onorează obligațiile.

CAPITOLUL VI

Secțiunea 1

Autoritățile competente

Articolul 36

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia în acest sens, indicând orice separare a funcțiilor.

(2) Autoritățile competente sunt autorități publice sau organisme recunoscute oficial de dreptul intern sau de către autoritățile publice în cadrul unui sistem de supraveghere efectiv din statul membru în cauză.

(3) Autoritățile competente beneficiază de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor și în special cea de supraveghere a constituirii portofoliilor tranzacțiilor cu titluri financiare.

Secțiunea 2

Supravegherea

Articolul 37

(1) Titlul V capitolul 4 din Directiva 2006/48/CE se aplică *mutatis mutandis* la supravegherea întreprinderilor de investiții în conformitate cu următoarele proceduri:

- (a) trimerile la articolul 6 din Directiva 2006/48/CE se interpretează ca trimiteri la articolul 5 din Directiva 2004/39/CE;
- (b) trimerile la articolele 22 și 123 din Directiva 2006/48/CE se interpretează ca trimiteri la articolul 34 din prezenta directivă; și
- (c) trimerile la articolele 44-52 din Directiva 2006/48/CE se interpretează ca trimiteri la articolele 54 și 58 din Directiva 2004/39/CE.

Atunci când un holding financiar-mamă din UE are ca filială o instituție de credit și o întreprindere de investiții, titlul V capitolul 4 din Directiva 2006/48/CE se aplică la supravegherea instituțiilor, ca și cum referirile la instituțiile de credit s-ar face la instituții.

(2) Articolul 129 alineatul (2) din Directiva 2006/48/CE se aplică, de asemenea, și la recunoașterea modelelor interne de instituții în temeiul anexei V la prezenta directivă, în cazul în care cererea este depusă de o instituție de credit-mamă din UE și de filialele acesteia sau de o întreprindere de investiții-mamă din UE și filialele acesteia sau în comun de filialele unui holding financiar-mamă din UE.

Perioada pentru recunoașterea menționată la primul paragraf este de șase luni.

Articolul 38

(1) Autoritățile competente din statele membre cooperează strâns în îndeplinirea funcțiilor prevăzute de prezenta directivă, în special atunci când se prestează servicii de investiții pe baza libertății de prestare a serviciilor sau prin înființarea de sucursale.

Autoritățile competente își furnizează la cerere reciproc toate informațiile susceptibile a facilita supravegherea ratei de adecvare a capitalului instituțiilor, în special verificarea conformității lor cu normele prevăzute de prezenta directivă.

(2) Orice schimb de informații între autoritățile competente care se efectuează în temeiul prezentei directive se supune următoarelor obligații de secret profesional:

- (a) pentru întreprinderile de investiții, obligațiile impuse la articolele 54 și 58 din Directiva 2004/39/CE și
- (b) pentru instituțiile de credit, obligațiile impuse la articolele 44-52 din Directiva 2006/48/CE.

CAPITOLUL VII

Divulgare

Articolul 39

Cerințele prevăzute la titlul V capitolul 5 din Directiva 2006/48/CE se aplică întreprinderilor de investiții.

CAPITOLUL VIII

Secțiunea 1

Articolul 40

În sensul calculării cerințelor minime de capital pentru riscul contrapartidei în temeiul prezentei directive și pentru calcularea cerințelor minime de capital pentru riscul de credit în temeiul Directivei 2006/48/CE și fără a aduce atingere dispozițiilor de la anexa III partea 2 punctul 6 din această directivă, expunerile la risc privind întreprinderile de investiții recunoscute în țări terțe și expunerile la risc privind case de compensare și burse recunoscute sunt tratate ca expuneri la risc privind instituțiile.

Secțiunea 2

Competențe de executare

Articolul 41

(1) Comisia decide cu privire la orice adaptare tehnică în următoarele domenii, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (2):

- (a) clarificarea definițiilor de la articolul 3 cu scopul de a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive;
- (b) clarificarea definițiilor de la articolul 3 pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare;

- (c) ajustarea sumelor capitalului inițial prevăzute la articolele 5-9 și a sumelor menționate la articolul 18 alineatul (2), pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul economic și monetar;
 - (d) ajustarea categoriilor de întreprinderi de investiții de la articolul 20 alineatele (2) și (3) pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare;
 - (e) clarificarea cerinței prevăzute la articolul 21 pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive;
 - (f) alinierea terminologiei și încadrarea definițiilor în conformitate cu actele ulterioare aplicabile instituțiilor și problemelor aferente;
 - (g) ajustarea dispozițiilor tehnice de la anexele I-VII ca rezultat al evoluțiilor de pe piețele financiare, din măsurarea riscurilor, din standardele sau cerințele contabile care țin seama de legislația comunitară sau care au în vedere convergența practicilor de supraveghere sau
 - (h) adaptări tehnice pentru a ține seama de rezultatul revizuirii menționate la articolul 65 alineatul (3) din directiva 2004/39/CE.
- (2) Nici una dintre măsurile de punere în aplicare adoptate nu poate schimba dispozițiile esențiale ale prezentei directive.

Articolul 42

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul Bancar European instituit prin Decizia 2004/10/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 5 noiembrie 2003 (denumit în continuare „comitetul”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura prevăzută la articolul 5 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 7 alineatul (3) și ale articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Fără a aduce atingere măsurilor de punere în aplicare adoptate deja, la expirarea unei perioade de doi ani de la adoptarea prezentei directive și până la 1 aprilie 2008, aplicarea dispozițiilor prezentei directive privind adoptarea normelor tehnice, a modificărilor și deciziilor în conformitate cu alineatul (2) se suspendă. Hotărând la propunerea Comisiei și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, Parlamentul și Consiliul pot proroga aceste dispoziții și, în acest scop, le revizuiesc până la expirarea acestei perioade sau până la data stabilită la prezentul alineat, în funcție de care dintre aceste date este anterioară.

(4) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Secțiunea 3

Dispoziții tranzitorii

Articolul 43

Articolul 152 alineatele (1)-(7) din Directiva 2006/48/CE se aplică, în conformitate cu articolul 2 și capitolul V, secțiunile 2

⁽¹⁾ JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

și 3 ale prezentei directive, la întreprinderile de investiții care calculează sumele de risc ponderate, în sensul anexei II la prezenta directivă, în conformitate cu articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE sau folosind abordarea de măsurare avansată, astfel cum este specificată la articolul 105 din această directivă pentru calcularea cerințelor de capital aplicabile pentru risc operațional.

Articolul 44

Până la 31 decembrie 2012, pentru întreprinderile de investiții al căror indicator pertinent pentru linia de activitate „tranzacții și vânzări” reprezintă cel puțin 50 % din totalul indicatorilor pertinenti pentru toate liniile de activitate calculate în conformitate cu articolul 20 din prezenta directivă și cu anexa X partea 2 punctele 1-4 la Directiva 2006/48/CE, statele membre pot aplica un procent de 15 % la linia de activitate „tranzacții și vânzări”.

Articolul 45

(1) Autoritățile competente pot permite întreprinderilor de investiții să depășească limitele privind expunerile mari la risc prevăzute la articolul 111 din Directiva 2006/48/CE. Întreprinderile de investiții nu sunt obligate să includă excedentele în calcularea cerințelor lor de capital care depășesc aceste limite, după cum se prevede la articolul 75 litera (b) din această directivă. Această posibilitate este valabilă până la 31 decembrie 2010 sau până la data intrării în vigoare a oricărei modificări ulterioare tratării expunerilor mari la risc în conformitate cu articolul 119 din Directiva 2006/48/CE, în funcție de care dintre aceste date este anterioară. Pentru exercitarea acestei posibilități, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) întreprinderea de investiții prestează servicii de investiții sau activități de investiții legate de instrumentele financiare enumerate la anexa I secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9 și 10 la Directiva 2004/39/CE;
- (b) întreprinderea de investiții nu prestează astfel de servicii pentru clienți cu amănuntul și nu întreprinde astfel de activități de investiții pentru sau în numele acestora;
- (c) apar încălcări ale limitelor menționate la partea introductivă a prezentului alineat în legătură cu expunerile la risc rezultate din contracte care constituie instrumente financiare astfel cum sunt enumerate la litera (a) și se referă la mărfuri sau valori subiacente în sensul anexei I secțiunea C punctul 10 la Directiva 2004/39/CE (MiFID) și se calculează în conformitate cu anexele III și IV la Directiva 2006/48/CE sau în legătură cu expunerile la risc rezultate din contracte referitoare la livrări de mărfuri sau drepturi de emisie și
- (d) întreprinderea de investiții are o strategie documentată pentru gestionarea și în special pentru controlarea și limitarea riscurilor apărute din concentrarea expunerilor.

Întreprinderea de investiții informează fără întârziere autoritățile competente în legătură cu această strategie și cu toate schimbările semnificative legate de aceasta. Întreprinderea de investiții face aranjamente corespunzătoare pentru a asigura o monitorizare continuă a bonității împrumutaților, în funcție de impactul acestora asupra riscului de concentrare. Aceste aranjamente permit întreprinderii de investiții să reacționeze adecvat și suficient de prompt la orice deteriorare a bonității.

(2) Atunci când o întreprindere de investiții depășește limitele interne stabilite în conformitate cu strategia menționată la alineatul (1) litera (d), aceasta anunță fără întârziere autoritatea competentă în legătură cu dimensiunea și tipul excedentului și identitatea contrapartidei.

Articolul 46

Prin derogare de la articolul 20 alineatul (1), până la 31 decembrie 2011 autoritățile competente pot alege, de la caz la caz, să nu aplice cerințele de capital decurgând din articolul 75 litera (d) din Directiva 2006/48/CE în legătură cu întreprinderile de investiții la care nu se aplică articolul 20 alineatele (2) și (3), ale căror poziții totale de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare nu depășesc niciodată 50 de milioane EUR și al căror număr mediu de angajați în domeniu pe durata exercițiului financiar nu este mai mare de 100.

În schimb, cerința de capital referitoare la aceste întreprinderi de investiții este cel puțin sub valoarea:

- (a) cerințelor de capital decurgând din articolul 75 litera (d) din Directiva 2006/48/CE și
- (b) 12/88 din cea mai mare valoare dintre următoarele două:
 - (i) suma cerințelor de capital cuprinse la articolul 75 literele (a)-(c) din Directiva 2006/48/CE și
 - (ii) suma prevăzută la articolul 21 din prezenta directivă, fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 20 alineatul (5).

În cazul în care se aplică litera (b), se aplică o creștere graduală pe bază cel puțin anuală.

Aplicarea prezentei derogări nu are ca rezultat o reducere a nivelului general al cerințelor de capital pentru o întreprindere de investiții, în comparație cu cerințele până la 31 decembrie 2006, decât în cazul în care o astfel de reducere este prudential justificată printr-o reducere a dimensiunii activității întreprinderii de investiții.

Articolul 47

Până la 31 decembrie 2009 sau până la o dată mai recentă specificată de autoritățile competente de la caz la caz, instituțiile care au primit o recunoaștere a modelului de risc specific înainte de 1 ianuarie 2007 în conformitate cu anexa V punctul 1, pe baza acestei recunoașteri existente pot trata punctele 4 și 8 din anexa V la Directiva 93/6/CEE astfel cum se aplicau înainte de 1 ianuarie 2007.

Articolul 48

(1) Dispozițiile privind cerințele de capital enunțate de prezenta directivă și de Directiva 2006/48/CE nu se aplică întreprinderilor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau de activități legate de instrumentele financiare prevăzute la anexa 1 secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9 și 10 la Directiva 2004/39/CE și la care Directiva 93/22/CEE⁽¹⁾ nu s-a aplicat la 31 decembrie 2006. Această derogare este valabilă până la 31 decembrie 2010 sau până la data intrării în vigoare a oricăror modificări în temeiul alineatelor (2) și (3), în funcție de care dintre acestea este anterioară.

(2) În cadrul revizuirii solicitate la articolul 65 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE, Comisia, pe baza consultărilor publice și ținând seama de discuțiile purtate cu autoritățile competente, informează Parlamentul și Consiliul în legătură cu:

- (a) un regim adecvat pentru supravegherea prudentială a întreprinderilor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau în activități referitoare la instrumente derivate privind mărfurile sau contracte de instrumente derivate prevăzute la anexa I secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9 și 10 la Directiva 2004/39/CE și
- (b) oportunitatea modificării Directivei 2004/39/CE pentru a crea o categorie suplimentară de întreprinderi de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau de activități referitoare la instrumentele financiare prevăzute la anexa I secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9 și 10 la Directiva 2004/39/CE privind aprovizionările cu energie (inclusiv electricitate, cărbune, gaze și petrol).

(3) Pe baza raportului menționat la alineatul (2), Comisia poate înainta propuneri pentru modificarea prezentei directive și a Directivei 2006/48/CE.

Secțiunea 4

Dispoziții finale

Articolul 49

(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2006 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 43, 44, 50 și anexelor I, II, III, V, VII. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.

Statele membre aplică aceste acte de la 1 ianuarie 2007.

⁽¹⁾ Directiva 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare (JO L 141, 11.6.1993, p. 27), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/87/CE.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea includ o declarație potrivit căreia trimerile din actele cu putere de lege și actele administrative la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 50

(1) Articolul 152 alineatele (8)-(14) la Directiva 2006/48/CE se aplică *mutatis mutandis* în sensul prezentei directive sub rezerva următoarelor dispoziții care se aplică atunci când se exercită posibilitatea menționată la articolul 152 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE:

(a) trimerile la anexa II punctul 7 din prezenta directivă la Directiva 2006/48/CE se interpretează ca trimiteri la Directiva 2000/12/CE în forma aflată în vigoare până la 1 ianuarie 2007; și

(b) Anexa II punctul 4 la prezenta directivă se aplică în forma aflată în vigoare până la 1 ianuarie 2007.

(2) Articolul 157 alineatul (3) din Directiva 2006/48/CE se aplică *mutatis mutandis* în sensul articolelor 18 și 20 din prezenta directivă.

Articolul 51

Până la 1 ianuarie 2011, Comisia revizuieste punerea în aplicare a prezentei directive și întocmește un raport pe care îl transmite

Parlamentului și Consiliului împreună cu orice propuneri de modificare adecvate.

Articolul 52

Directiva 93/6/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate la anexa VIII partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea în dreptul intern a directivei prevăzute la anexa VIII partea B.

Trimerile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și trebuie înțelese în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut la anexa IX.

Articolul 53

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 54

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 14 iunie 2006.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu

Președintele

H. WINKLER

ANEXA I

CALCULAREA CERINȚELOR DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE POZIȚIE

DISPOZIȚII GENERALE

Calcularea pozițiilor nete

1. Excedentul pozițiilor lungi (scurte) ale unei instituții față de pozițiile ei scurte (lungi) pentru aceleași acțiuni, titluri de creanță și instrumente financiare convertibile și contracte futures financiare, opțiuni, warrant-uri și warrant-uri acoperite identice constituie poziția netă a instituției pentru fiecare dintre aceste instrumente diferite. În calcularea poziției nete autoritățile competente permit ca pozițiile în instrumente derivate să fie tratate, după cum se prevede la punctele 4-7, ca poziții în valoarea mobilă subiacentă (sau noțională) sau în valorile mobiliare subiacente (sau noționale). Deținerea de către instituții a propriilor titluri de creanță nu se ia în considerare la calcularea riscului specific în temeiul punctului 14.
2. Nu este permisă calcularea pozițiilor între un titlu convertibil și o poziție de compensare pentru instrumentul subiacent, decât în cazul în care autoritățile competente adoptă o abordare conform căreia se ia în considerare probabilitatea ca un anumit titlu convertibil să fie convertit sau dispun de o cerință de capital pentru acoperirea oricărei pierderi pe care conversia ar putea să o determine.
3. Toate pozițiile nete, indiferent de semnul lor, trebuie convertite zilnic în moneda de referință folosită de instituție în rapoarte la cursul zilei în vigoare anterior agregării.

Instrumente speciale

4. Contractele futures privind rata dobânzii, contractele forward privind rata dobânzii (FRA) și angajamentele la termen de cumpărare sau vîndere a instrumentelor de datorie sunt tratate drept combinații de poziții lungi și scurte. Astfel o poziție lungă pentru un contract futures privind rata dobânzii este tratată ca o combinație dintre un împrumut scadent la data livrării contractului futures și deținerea unui activ scadent la o dată egală cu cea pentru instrumentul sau poziția noțională subiacentă contractului futures în cauză. În mod similar contractele FRA vor fi tratate ca poziție lungă scadentă la o dată egală cu data decontării plus perioada contractului și o poziție scurtă scadentă la o dată egală cu data decontării. Atât împrumutul cât și deținerea de active se includ în prima categorie prevăzută în tabelul 1 de la punctul 14 cu scopul de a calcula capitalul cerut pentru riscul special la contractele futures privind rata dobânzii și contractele FRA. Un angajament la termen de cumpărare a unui instrument de datorie este tratat ca o combinație dintre un împrumut scadent la data livrării și o poziție lungă (spot) pentru instrumentul de datorie propriu zis. Împrumutul este inclus în prima categorie cuprinsă în tabelul 1 de la punctul 14 în sensul riscului special, iar instrumentul de datorie pe oricare coloană potrivită din cadrul aceluiași tabel.

Autoritățile competente pot permite ca cerințele de capital pentru un contract futures tranzacționat la bursă să fie egale cu marja cerută de bursă, în cazul în care au convingerea că această marjă oferă o determinare precisă a riscului asociat contractului futures și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru un contract futures care ar rezulta dintr-un calcul efectuat folosind metoda prevăzută în prezenta anexă sau aplicând metoda modelelor interne descrisă la anexa V. De asemenea, autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru un contract pentru instrumente derivate extrabursiere de tipul menționat la prezentul punct compensat de o casă de compensare recunoscută de aceste autorități să fie egală cu marja cerută de casa de compensare, în cazul în care autoritățile competente au convingerea că această marjă oferă o determinare precisă a riscului asociat contractului de instrumente financiare derivate și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru contractul în cauză care ar rezulta dintr-un calcul efectuat folosind metoda prevăzută în prezenta anexă sau aplicând metoda modelelor interne descrisă la anexa V.

În sensul prezentului punct, „poziție lungă” înseamnă o poziție în care o instituție a stabilit rata dobânzii pe care o va încasa la un moment dat în viitor și „poziție scurtă” înseamnă o poziție în care a stabilit rata dobânzii pe care o va plăti la un moment dat în viitor.

5. Opțiunile privind ratele dobânzilor, instrumentele de datorie, capitalurile proprii, indicii de capital propriu, contractele futures pe instrumente financiare, instrumente swap și monedele străine sunt tratate ca și cum ar fi poziții egale ca valoare cu valoarea instrumentului subiacent la care se referă opțiunea înmulțită cu delta respectiv în sensul prezentei anexă. Pozițiile astfel obținute pot fi determinate net față de oricare poziții compensatoare în valori mobiliare sau instrumente derivate subiacente identice. Modificarea delta folosită este cea a bursei în cauză, calculată de autoritățile competente sau, în cazul în care nu este disponibilă sau pentru opțiunile pentru instrumente derivate extrabursiere, calculată chiar de către instituție, cu condiția ca autoritățile competente să fie convinse că modelul folosit de către instituție este justificat.

Cu toate acestea, autoritățile competente pot să prevadă, de asemenea, ca instituțiile să își calculeze modificarea delta respectivă folosind metodologia specificată de autoritățile competente.

În afară de riscul delta, se iau măsuri de protecție și împotriva altor riscuri. Autoritățile competente pot permite ca cerința privind o opțiune subscrisă tranzacționată la bursă să fie egală cu marja cerută de către bursă, în cazul

în care acestea sunt pe deplin convinse că această marjă oferă o determinare precisă a riscului asociat opțiunii și că este cel puțin egală cu cerința de capital privind o opțiune care ar rezulta dintr-un calcul efectuat folosind metoda prevăzută în restul prezentei anexe sau aplicând modelele interne descrise la anexa V. De asemenea, autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru o opțiune pentru instrumente derivate extrabursiere, compensată de o casă de compensare recunoscută de autoritățile competente, să fie egală cu marja cerută de casa de compensare, în cazul în care acestea sunt pe deplin convinse că această marjă oferă o determinare precisă a riscului asociat opțiunii și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru o opțiune pentru instrumente derivate extrabursiere care ar rezulta dintr-un calcul efectuat folosind metoda prevăzută în restul prezentei anexe sau aplicând metoda modelelor interne descrisă la anexa V. În afară de aceasta, autoritățile competente pot permite ca cerința privind o opțiune achiziționată la bursă sau o opțiune pentru instrumente derivate extrabursiere să fie aceeași ca și pentru instrumentul subiacent acesteia, sub rezerva constrângerii ca cerința rezultată să nu depășească valoarea de piață a opțiunii. Cerința privind o opțiune subscrisă pentru instrumente derivate extrabursiere se stabilește în relație cu instrumentul subiacent acesteia.

6. Warrant-urile referitoare la titluri de creanță și capitalurile proprii sunt tratate în același mod ca și opțiunile menționate la punctul 5.
7. Instrumentele swap sunt tratate în sensul riscului de rată a dobânzii pe aceeași bază ca și instrumentele care figurează în bilanț. Astfel un instrument swap privind rata dobânzii pe baza căruia o instituție încasează dobândă la o rată fluctuantă și plătește dobândă la o rată fixă este tratat ca echivalent cu o poziție lungă pentru un instrument cu rată fluctuantă având scadența pe o perioadă echivalentă cu perioada de până la refixarea dobânzii și poziție scurtă pentru un instrument cu rată fixă având aceeași scadența ca și instrumentul swap.

A. TRATAMENTUL VÂNZĂTORULUI DE PROTECȚIE

8. Atunci când se calculează cerința de capital pentru riscul de piață al părții care își asumă riscul de credit („vânzătorul de protecție”), în cazul în care nu se specifică altfel, trebuie folosită suma noțională a contractului de credit derivat. În scopul calculării cerinței pentru risc specific, cu excepția contractelor swap pe venit global, scadența contractului de credit derivat se aplică în locul scadenței obligației. Pozițiile sunt determinate după cum urmează:
 - (i) Un contract swap pe venit global creează o poziție lungă privind riscul general de piață al obligației de referință și o poziție scurtă privind riscul general de piață al unei obligațiuni guvernamentale cu scadența egală cu perioada de până la următoarea stabilire a dobânzii și căreia i se atribuie o pondere a riscului de 0 % în temeiul anexei VI la Directiva 2006/48/CE. De asemenea, creează o poziție lungă privind riscul specific al obligației de referință.
 - (ii) Un contract swap cu risc de credit nu creează o poziție pentru riscul general de piață. În sensul riscului specific, instituția trebuie să înregistreze o poziție lungă sintetică pentru o obligație a entității de referință, în cazul în care instrumentul derivat nu beneficiază de un rating extern și nu întrunește condițiile pentru un titlu de creanță eligibil, caz în care se înregistrează o poziție lungă pentru instrumentul derivat. În cazul în care pentru acest produs devine scadentă prima sau plata dobânzilor, aceste fluxuri de trezorerie trebuie reprezentate ca poziții noționale în obligațiuni guvernamentale.
 - (iii) O notă legată de un credit uninominal creează o poziție lungă pentru riscul general de piață al notei propriu-zise, ca produs cu rată a dobânzii. În sensul riscului specific, se creează o poziție lungă sintetică pentru o obligație a entității de referință. Pentru emitentul notei se creează o poziție lungă suplimentară. Atunci când nota legată de credit beneficiază de un rating extern și întrunește condițiile unui titlu de creanță eligibil, trebuie înregistrată numai o singură poziție lungă cu riscul specific al notei.
 - (iv) În afară de o poziție lungă pentru riscul specific al emitentului notei, o notă legată de un credit cu titulari multipli oferind protecție proporțională creează o poziție pentru fiecare entitate de referință, cu suma noțională totală a contractului atribuită ansamblului pozițiilor, în funcție de raportul sumei noționale totale reprezentat de fiecare expunere la risc privind o entitate de referință. Atunci când mai mult de o obligație a unei entități de referință se poate selecta, obligația cu cea mai mare pondere de risc determină riscul specific.

Atunci când o notă legată de un credit cu titulari multipli beneficiază de un rating extern și întrunește condițiile pentru un titlu de creanță eligibil, trebuie înregistrată numai o singură poziție lungă cu riscul specific al notei.

- (v) Un instrument de credit derivat „first-asset-to-default” creează, pentru suma noțională, o poziție pentru o obligație a fiecărei entități de referință. În cazul în care valoarea maximă a plății pentru un eveniment de credit este mai mică decât cerința de capital conform metodei de la prima teză a prezentului punct, valoarea maximă a plății poate fi considerată drept cerința de capital pentru risc specific.

Un al doilea instrument de credit derivat „first-asset-to-default” creează, pentru suma noțională, o poziție pentru o obligație a fiecărei entități de referință minus una (cea având cerința de capital pentru risc specific cea mai mică). În cazul în care valoarea maximă a plății pentru un eveniment de credit este mai mică decât cerința de capital conform metodei de la prima teză a prezentului punct, această valoare poate fi considerată drept cerința de capital pentru risc specific.

În cazul în care un prim sau un al doilea instrument de credit derivat „first-asset-to-default” beneficiază de un rating extern și întrunește condițiile pentru un titlu de creanță eligibil, atunci vânzătorul de protecție trebuie să calculeze numai o singură cerință pentru risc specific care să reflecte rating-ul instrumentului derivat.

B. TRATAMENTUL CUMPĂRĂTORULUI DE PROTECȚIE

Pentru partea care transferă riscul de credit („cumpărătorul de protecție”), pozițiile sunt determinate ca fiind perfect simetrice cu cele ale vânzătorului de protecție, cu excepția unei note legate de credit (care nu atrage o poziție scurtă pentru emitent). În cazul în care la un moment dat există o opțiune de cumpărare în combinație cu o majorare a remunerației, acest moment este tratat ca scadența a protecției. În cazul instrumentelor de credit derivate tip n-culpe, cumpărătorii de protecție au voie să compenseze riscul specific pentru n-1 active subiacente (de exemplu, activele n-1 cu cea mai mică cerință de capital pentru risc specific).

9. Instituțiile care evaluează la prețul pieței și care gestionează riscul de rată a dobânzii pentru instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-7 pe bază de flux financiar actualizat pot folosi modele de sensibilitate pentru a calcula pozițiile menționate la aceste puncte și le pot folosi pentru orice obligațiune care este amortizată pe durata reziduală, mai degrabă decât printr-o singură rambursare finală a principalului. Atât modelul, cât și folosirea acestuia de către instituție trebuie aprobate de către autoritățile competente. Aceste modele ar trebui să genereze poziții care au aceeași sensibilitate la variațiile de rată a dobânzii ca și fluxurile de trezorerie subiacente. Această sensibilitate trebuie evaluată cu referire la mișcările independente ale ratelor eșantion pe curba de randament, cu cel puțin un punct de sensibilitate în fiecare dintre intervalele de scadență prevăzute în tabelul 2 de la punctul 20. Pozițiile se includ în calculul cerințelor de capital în funcție de dispozițiile cuprinse la punctele 17-32.
10. Instituțiile care nu folosesc modelele menționate la punctul 9, cu aprobarea autorităților competente, pot trata ca fiind complet compensatoare orice poziții în instrumente financiare derivate prevăzute la punctele 4-7 care îndeplinesc cel puțin următoarele condiții:
 - (a) pozițiile au aceeași valoare și sunt denominate în aceeași monedă;
 - (b) rata de referință (pentru pozițiile cu rată fluctuantă) sau cuponul (pentru pozițiile cu rată fixă) este strâns corelat și
 - (c) următoarea dată de stabilire a dobânzii sau, pentru pozițiile cu cupoane fixe, scadența reziduală corespunde următoarelor limite:
 - (i) mai mică de o lună: în aceeași zi;
 - (ii) între o lună și un an: în termen de șapte zile și
 - (iii) mai mare de un an: în termen de 30 de zile.
11. Cedentul de valori mobiliare sau de drepturi garantate legate de dreptul de proprietate asupra valorilor mobiliare într-un contract repo și împrumutătorul de valori mobiliare într-un contract de împrumut de valori mobiliare includ aceste valori mobiliare în calculul cerinței sale de capital în temeiul prezentei anexe cu condiția ca aceste valori mobiliare să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 11.

Riscuri specifice și riscuri generale

12. Riscul de poziție privind un instrument de credit tranzacționat sau capital propriu (sau instrument derivat de credit sau de capital) se divide în două componente, pentru a calcula capital cerut în legătură cu acest risc. Prima componentă este componenta sa de risc specific — respectiv riscul unei variații de preț a instrumentului respectiv din cauza unor factori legați de emitentul său ori, în cazul unui instrument derivat, de emitentul instrumentului subiacent. A doua componentă acoperă riscul general, respectiv riscul unei variații de preț a instrumentului din cauza unei variații a nivelului ratelor dobânzii (în cazul unui instrument de credit tranzacționat sau al unui instrument derivat de credit) sau a unei mișcări generale pe piața de acțiuni independente de vreun atribut specific al valorilor mobiliare în cauză (în cazul unor acțiuni sau al unui instrument derivat de capital).

TITLURI DE CREANȚĂ TRANZACȚIONATE

13. Pozițiile nete se clasifică în funcție de moneda în care sunt denominate și calculează cerința de capital pentru risc general și risc specific în fiecare monedă separat.

Risc specific

14. Instituția atribuie pozițiile nete din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, calculate în conformitate cu punctul 1, categoriilor adecvate din tabelul 1, pe baza emitentului/debitorului, a evaluării externe sau interne a creditului și a scadenței reziduale și apoi le înmulțește cu ponderările indicate în acest tabel. Instituția adună pozițiile sale ponderate (indiferent dacă sunt lungi sau scurte), pentru a calcula cerința de capital aplicabilă pentru un anumit risc.

Tabelul 1

Categorii	Cerința de capital pentru risc specific
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, de organizații internaționale, de bănci multilaterale de dezvoltare sau de administrația regională sau autoritățile locale ale statelor membre, eligibile pentru nivelul 1 de calitate a creditului sau cu o pondere a riscului de 0 %, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE.	0 %
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, de organizații internaționale, de bănci multilaterale de dezvoltare sau de administrația regională sau autoritățile locale ale statelor membre, eligibile pentru nivelul 2 sau 3 de calitate a creditului, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de instituții, eligibile pentru nivelul 1 sau 2 de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de instituții, eligibile pentru nivelul 3 de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc în temeiul anexei VI partea I punctul 28 la Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de societăți comerciale, eligibile pentru nivelul 1 sau 2 de calitate a creditului, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE. Alte elemente eligibile astfel cum sunt definite la punctul 15.	0,25 % (termen rezidual până la scadența finală de cel mult șase luni) 1,00 % (termen rezidual până la scadența finală de peste șase și până la 24 de luni inclusiv) 1,60 % (termen rezidual până la scadența finală de peste 24 de luni)
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, de organizații internaționale, de bănci multilaterale de dezvoltare sau de administrația regională sau autoritățile locale ale statelor membre sau instituții, eligibile pentru nivelul 4 sau 5 de calitate a creditului, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de instituții, eligibile pentru nivelul 3 de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc în temeiul anexei VI partea I punctul 26 la Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de societăți comerciale, eligibile pentru nivelul 3 sau 4 de calitate a creditului, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE. Expuneri pentru care o evaluare a creditului efectuată de o agenție externă desemnată de evaluare a creditelor (ECAI) nu este disponibilă.	8,00 %
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, de organizații internaționale, de bănci multilaterale de dezvoltare sau de administrația regională sau autoritățile locale ale statelor membre sau instituții, eligibile pentru nivelul 6 de calitate a creditului, conform normelor de ponderare a expunerilor la risc, în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE și titluri de creanță emise sau garantate de societăți comerciale, eligibile pentru nivelul 5 sau 6 de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc în temeiul articolelor 78-83 din Directiva 2006/48/CE.	12,00 %

Pentru instituțiile care aplică normele de ponderare a expunerilor la risc în temeiul articolelor 84-89 din Directiva 2006/48/CE, pentru a fi eligibil pentru un nivel de calitate a creditului debitorul expunerii la risc trebuie să aibă un rating intern cu o probabilitate de culpă echivalentă sau inferioară celei asociate nivelului corespunzător de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc pentru societăți comerciale în temeiul articolelor 78-83 din această directivă.

Instrumentele emise de un emitent neeligibil primesc o cerință de capital pentru risc specific de 8 % sau 12 % conform tabelului 1. Autoritățile competente pot solicita instituțiilor să aplice o cerință mai mare pentru risc specific la aceste instrumente și/sau să nu permită compensarea în sensul definirii dimensiunii riscului general de piață dintre aceste instrumente și oricare alte titluri de creanță.

Securitzarea expunerilor care ar fi supuse unui tratament de deducere astfel cum este prevăzut la articolul 66 alineatul (2) din Directiva 2006/48/CE sau a căror ponderare a riscurilor atinge 1,250 % astfel cum se prevede la anexa IX partea 4 la această directivă, se supune unei cerințe de capital care nu este mai mică decât cea prevăzută în temeiul acestor tratamente. Facilitățile de lichidități necotate se supun unei cerințe de capital care nu este mai mică decât cea prevăzută la anexa IX partea 4 la Directiva 2006/48/CE.

15. În sensul punctului 14, elementele eligibile includ:
- (a) poziții lungi și scurte pentru active eligibile pentru un nivel de calitate a creditului corespunzător cel puțin gradului de investiții din procesul de reprezentare descris la titlul V capitolul 2 secțiunea 3 subsecțiunea 1 din Directiva 2006/48/CE;
 - (b) poziții lungi și scurte pentru active care, datorită solvabilității emitentului, au o probabilitate de culpă care nu este mai mare decât cea a activelor menționate la litera (a), conform abordării descrise la titlul V capitolul 2 secțiunea 3 subsecțiunea 2 din Directiva 2006/48/CE;
 - (c) poziții lungi și scurte pentru active pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului de către o instituție desemnată de evaluare externă a creditului și care îndeplinesc următoarele condiții:
 - (i) sunt considerate de către instituțiile în cauză a fi suficient mobilizabile;
 - (ii) calitatea investiției lor este, la discreția instituției, cel puțin echivalentă cu cea a activelor menționate la litera (a) și
 - (iii) sunt cotate cel puțin pe o singură piață reglementată dintr-un stat membru sau la o bursă dintr-o țară terță, cu condiția ca acea bursă să fie recunoscută de către autoritățile competente din statul membru respectiv;
 - (d) poziții lungi și scurte pentru active emise de instituții supuse cerințelor privind rata de adecvare a capitalului stabilite în Directiva 2006/48/CE care sunt considerate de instituțiile în cauză suficient de lichide a căror calitate a investiției este, la discreția instituției, cel puțin echivalentă cu cea a activelor menționate la litera (a) și
 - (e) valori mobiliare emise de instituții care sunt considerate a avea o calitate a creditului echivalentă sau superioară față de cele asociate nivelului 2 de calitate a creditului conform normelor de ponderare a expunerilor la risc privind instituțiile prevăzute la articolele 78-83 din Directiva 2006/48/CE și care intră sub incidența dispozițiilor de supraveghere și reglementare comparabil cu cele prevăzute de prezenta directivă.
- Modalitatea în care instrumentele de datorie sunt evaluate se supune examinării autorităților competente care resping aprecierea instituției în cazul în care consideră că instrumentele în cauză se supun unui grad prea înalt de risc specific pentru a fi elemente eligibile.
16. Autoritățile competente solicită instituției să aplice ponderea maximă indicată în tabelul 1 la punctul 14 instrumentelor care prezintă un risc special din cauza solvabilității insuficiente a emitentului.

Risc general

- (a) *Pe baza scadenței*

17. Procedura de calculare a cerințelor de capital împotriva riscului general presupune două etape fundamentale. În primul rând, toate pozițiile sunt ponderate în funcție de scadență (astfel cum se explică la punctul 18), pentru a calcula valoarea capitalului solicitat pentru acestea. În al doilea rând, se poate permite ca această cerință să fie diminuată atunci când se deține o poziție ponderată simultan cu o poziție ponderată opusă în cadrul aceluiași interval de scadență. De asemenea, diminuarea cerinței se poate permite și când pozițiile ponderate opuse se

încadrează în intervale de scadență diferite, dimensiunea acestei diminuări depinzând atât de încadrarea sau nu a ambelor poziții în aceeași zonă, cât și de zonele specifice în care se încadrează. În total sunt trei zone (grupe de intervale de scadență).

18. Instituția își repartizează pozițiile nete în intervalele de scadență corespunzătoare din coloana 2 sau 3, după caz, din tabelul 2 de la punctul 20. Instituția procedează astfel pe baza scadenței reziduale în cazul instrumentelor cu rată fixă și pe baza perioadei de până la refixarea ratei dobânzii, în cazul instrumentelor la care rata dobânzii este variabilă înainte de scadența finală. De asemenea, instituția face distincția între instrumentele de datorie cu un cupon de 3 % sau mai mare și cele cu un cupon sub 3 % și le repartizează astfel în coloana 2 sau coloana 3 din tabelul 2. Apoi înmulțește fiecare dintre aceste valori cu ponderea pentru intervalul de scadență în cauză din coloana 4 din tabelul 2.
19. Ulterior instituția elaborează suma pozițiilor lungi ponderate și suma pozițiilor scurte ponderate din fiecare interval de scadență. Valoarea primelor compensată cu valoarea celorlalte într-un anumit interval de scadență constituie poziția ponderată compensată din intervalul respectiv, în vreme ce poziția lungă sau scurtă reziduală constituie poziția ponderată necompensată pentru același interval. Ulterior se calculează totalul pozițiilor ponderate compensate din toate intervalele.
20. Instituția calculează totalurile pozițiilor lungi ponderate necompensate pentru intervalele incluse în fiecare dintre zonele din tabelul 2, pentru a deriva poziția lungă ponderată necompensată pentru fiecare zonă. În mod similar, totalul pozițiilor scurte ponderate necompensate pentru fiecare interval dintr-o anumită zonă se adună pentru a calcula poziția scurtă ponderată necompensată pentru zona respectivă. Partea de poziție lungă ponderată necompensată pentru o anumită zonă care este compensată de poziția scurtă ponderată necompensată pentru aceeași zonă constituie poziția ponderată compensată pentru acea zonă. Partea de poziție lungă ponderată necompensată sau scurtă ponderată necompensată pentru o zonă care nu poate fi astfel compensată constituie poziția ponderată necompensată pentru zona respectivă.

Tabelul 2

Zonă	Interval de scadență		Pondere (în %)	Variația presupusă a ratei dobânzii (în %)
	Cupon de 3 % sau mai mare	Cupon sub 3 %		
Unu	0 ≤ 1 lună	0 ≤ 1 lună	0,00	—
	> 1 ≤ 3 luni	> 1 ≤ 3 luni	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 luni	> 3 ≤ 6 luni	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 luni	> 6 ≤ 12 luni	0,70	1,00
Doi	> 1 ≤ 2 ani	> 1,0 ≤ 1,9 ani	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 ani	> 1,9 ≤ 2,8 ani	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 ani	> 2,8 ≤ 3,6 ani	2,25	0,75
Trei	> 4 ≤ 5 ani	> 3,6 ≤ 4,3 ani	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 ani	> 4,3 ≤ 5,7 ani	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 ani	> 5,7 ≤ 7,3 ani	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 ani	> 7,3 ≤ 9,3 ani	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 ani	> 9,3 ≤ 10,6 ani	5,25	0,60
	> 20 ani	> 10,6 ≤ 12,0 ani	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 ani	8,00	0,60
	> 20 ani	12,50	0,60	

21. Se calculează apoi valoarea poziției lungi (scurte) ponderate necompensate din zona unu care este compensată de poziția scurtă (lungă) ponderată necompensată din zona doi. Acest calcul este menționat la punctul 25 ca poziția ponderată compensată dintre zonele unu și doi. Același calcul se realizează ulterior cu referire la cea parte din poziția ponderată necompensată rămasă din zona doi și poziția ponderată necompensată din zona trei, pentru a calcula poziția ponderată compensată dintre zonele doi și trei.
22. În cazul în care dorește, instituția poate inversa ordinea de la punctul 21 pentru a calcula poziția ponderată compensată dintre zonele doi și trei înainte de a calcula această poziție dintre zonele unu și doi.
23. Restul poziției ponderate necompensate din zona unu este apoi compensat cu ce rămâne din cea poziție pentru zona trei după ce zona trei este compensată cu zona doi, pentru a deriva poziția ponderată compensată dintre zonele unu și trei.
24. Pozițiile reziduale, în urma celor trei calcule de compensare separate de la punctele 21, 22 și 23, se adună.
25. Cerința de capital a instituției se calculează ca suma dintre:
- 10 % din suma pozițiilor ponderate compensate din toate intervalele de scadență;
 - 40 % din poziția ponderată compensată din zona unu;
 - 30 % din poziția ponderată compensată din zona doi;
 - 30 % din poziția ponderată compensată din zona trei;
 - 40 % din poziția ponderată compensată dintre zonele unu și doi și dintre zonele doi și trei (a se vedea punctul 21);
 - 150 % din poziția ponderată compensată dintre zonele unu și trei și
 - 100 % din pozițiile ponderate necompensate reziduale.
- (b) *Pe baza duratei*
26. Autoritățile competente pot permite instituțiilor în general sau fiecăreia în parte să folosească un sistem de calculare a cerinței de capital pentru riscul general privind instrumentele de credit tranzacționate care să reflecte durata, în locul sistemului expus la punctele 17-25, cu condiția ca instituția să procedeze astfel în mod constant.
27. În sistemul menționat la punctul 26, instituția pornește de la valoarea de piață a fiecărui instrument de datorie cu rată fixă și apoi calculează randamentul acestuia la scadență, care este rata implicită de scont pentru acest instrument. În cazul instrumentelor cu rată fluctuantă, instituția pornește de la valoarea de piață a fiecărui instrument și calculează apoi randamentul acestuia pe baza presupunerii că principalul devine scadent cu ocazia primei modificări a ratei dobânzii.
28. Apoi instituția calculează durata modificată a fiecărui instrument de datorie pe baza următoarei formule: durata modificată = $[(durata (D))/(1 + r)]$, în care:

$$D = \left(\frac{\sum_{t=1}^m (t C_t) / ((1 + r)^t)}{\sum_{t=1}^m (C_t) / ((1 + r)^t)} \right)$$

în care:

R = randamentul la scadență (a se vedea punctul 25),

C_t = plata în numerar la timpul t ,

M = scadența totală (a se vedea punctul 25).

29. Ulterior instituția repartizează fiecare instrument de datorie zonei corespunzătoare din tabelul 3. Instituția procedează astfel pe baza duratei modificate a fiecărui instrument.

Tabelul 3

Zonă	Durata modificată (în ani)	Dobânda presupusă (variație în %)
Unu	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Doi	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trei	$> 3,6$	0,7

30. Instituția calculează apoi poziția ponderată în funcție de durată pentru fiecare instrument înmulțind prețul de piață al acestuia cu durata sa modificată și cu modificarea presupusă a ratei dobânzii pentru un instrument cu durata respectivă modificată (a se vedea coloana 3 din tabelul 3).

31. Instituția își calculează pozițiile lungi și scurte ponderate în funcție de durată, în cadrul fiecărei zone. Valoarea pozițiilor lungi compensată cu valoarea pozițiilor scurte din cadrul fiecărei zone constituie poziția compensată ponderată în funcție de durată pentru acea zonă.

Ulterior instituția calculează pozițiile necompensate, ponderate în funcție de durată pentru fiecare zonă. Urmează procedurile stabilite la punctele 21-24 pentru pozițiile ponderate necompensate.

32. Cerința de capital pentru instituție se calculează apoi ca suma dintre:
- 2 % din poziția compensată, ponderată în funcție de durată pentru fiecare zonă;
 - 40 % din pozițiile compensate, ponderate în funcție de durată între zonele unu și doi și între zonele doi și trei;
 - 150 % din poziția compensată, ponderată în funcție de durată între zonele unu și trei și
 - 100 % din pozițiile reziduale necompensate, ponderate în funcție de durată.

ACȚIUNI

33. Instituția însumează toate pozițiile lungi nete și toate pozițiile scurte nete în conformitate cu punctul 1. Suma celor două valori constituie poziția brută globală. Diferența dintre acestea constituie poziția netă globală.

Risc specific

34. Instituția însumează toate pozițiile sale lungi nete și toate pozițiile sale scurte nete în conformitate cu punctul 1. Pentru a calcula cerința de capital aplicabilă pentru risc specific, instituția înmulțește poziția sa brută globală cu 4 %.
35. Prin derogare de la punctul 34, autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru risc specific să fie 2 % în loc de 4 % pentru acele portofolii de acțiuni pe care o instituție le deține, care îndeplinesc următoarele condiții:
- acțiunile nu sunt ale emitenților care au emis numai instrumente de credit tranzacționate care atrag în prezent o cerință de capital de 8 % sau 12 % conform tabelului 1 de la punctul 14 sau care atrag o cerință de capital mai mică numai pentru că sunt garantate sau asigurate;
 - acțiunile trebuie considerate lichide în foarte mare măsură de către autoritățile competente în funcție de criterii obiective și
 - nici o poziție individuală nu conține mai mult de 5 % din valoarea întregului portofoliu de acțiuni al instituției.

În sensul literei (c), autoritățile competente pot autoriza poziții individuale de până la 10 % cu condiția ca totalul acestor poziții să nu depășească 50 % din portofoliu.

Risc general

36. Cerința de capital pentru riscul general se constituie din poziția netă globală înmulțită cu 8 %.

Contracte futures privind indicii bursieri

37. Contractele futures privind indicii bursieri, echivalenții ponderați delta ai opțiunilor pentru contracte futures privind indicii bursieri și ai indicilor bursieri, denumite colectiv în continuare „contracte futures privind indicii bursieri”, pot fi descompuse în poziții pentru fiecare dintre acțiunile constitutive. Aceste poziții pot fi tratate ca poziții subiacente pentru acțiunile în cauză și, sub rezerva aprobării autorităților competente, pot fi compensate față de pozițiile opuse pentru acțiunile subiacente propriu-zise.
38. Autoritățile competente se asigură că orice instituție care și-a compensat pozițiile pentru una sau mai multe acțiuni care constituie un contract futures privind indicii bursieri față de una sau mai multe poziții pentru contractul futures privind indicii bursieri propriu-zis are capital adecvat pentru a acoperi riscul de pierdere cauzat de diferența dintre evoluția valorii contractului futures în deplină concordanță cu cea a acțiunilor constitutive; de asemenea, autoritățile competente procedează astfel atunci când o instituție deține poziții opuse pentru contracte futures privind indicii bursieri care nu sunt identice în ceea ce privește fie scadența, fie componența lor sau ambele.
39. Prin derogare de la punctele 37 și 38, contractele futures privind indicii bursieri care sunt tranzacționate la bursă și care — în opinia autorităților competente — reprezintă indici de o largă diversitate atrag o cerință de capital de 8 % pentru risc general, fără a impune vreo cerință de capital pentru risc specific. Astfel de contracte futures privind indicii bursieri sunt incluse în calcularea poziției nete globale de la punctul 33, dar sunt ignorate în calcularea poziției brute globale de la același punct.
40. În cazul în care un contract futures privind indicii bursieri nu se descompune în poziții subiacente, este tratat ca și cum ar fi o acțiune individuală. Cu toate acestea, riscul specific pentru acest capital propriu individual nu poate fi ignorat în cazul în care contractul futures privind indicii bursieri în cauză este tranzacționat la bursă și, în opinia autorităților competente, reprezintă un index larg diversificat.

ANGAJAMENTE FERME SUBSCRISE

41. În cazul angajamentului contractat pentru titluri de creanță sau de acțiuni, autoritățile competente pot permite unei instituții să folosească următoarea procedură pentru calcularea cerințelor de capital aplicabile. În primul rând, instituția calculează pozițiile nete prin deducerea pozițiilor de angajamente ferme subscrise care sunt subscrise sau subcontractate de părți terțe pe bază de acorduri formale. În al doilea rând, reduce pozițiile nete cu factorii de reducere indicați în tabelul 4:

Tabelul 4

Zi lucrătoare 0:	100 %
Zi lucrătoare 1:	90 %
Zile lucrătoare 2-3:	75 %
Zi lucrătoare 4:	50 %
Zi lucrătoare 5:	25 %
După ziua lucrătoare 5:	0 %

„Ziua lucrătoare zero” este ziua lucrătoare în care instituția devine necondiționat angajată pentru acceptarea cantității de valori mobiliare cunoscute la un preț stabilit.

În al treilea rând, instituția calculează cerințele de capital aplicabile folosind pozițiile reduse de angajamente ferme subscrise.

Autoritățile competente se asigură că instituția deține suficient capital pentru a acoperi riscul de pierdere care există între momentul angajamentului inițial și ziua lucrătoare 1.

CERINȚE DE CAPITAL PENTRU RISC SPECIFIC PENTRU POZIȚIILE DE PORTOFOLIU PRIVIND TRANZACȚIILE CU TITLURI FINANCIARE ACOPERITE DE INSTRUMENTE DERIVATE DE CREDIT

42. Protecția prin instrumente derivate de credit este permisă, în conformitate cu principiile stabilite la punctele 43-46.
43. Permisivitatea este completă atunci când valoarea celor două componente evoluează permanent în direcții opuse și în general în aceeași măsură. Acest lucru se întâmplă în următoarele situații:
- (a) cele două componente constau în instrumente complet identice sau
 - (b) o poziție lungă în numerar este acoperită de un contract swap pe venit global (sau invers) și există o corespondență exactă între obligația de referință și expunerea subiacentă (respectiv poziția în numerar). Scadența contractului swap propriu-zis poate fi diferită de cea a expunerii subiacente.

În aceste situații, la nici una dintre laturile poziției nu trebuie să se aplice vreo cerință de capital pentru risc specific.

44. Se aplică o compensare de 80 % atunci când valoarea celor două componente evoluează permanent în direcții opuse și când există o corespondență exactă în ceea ce privește obligația de referință, scadența atât a obligației de referință, cât și a instrumentului de credit derivat și moneda expunerii subiacente. În afară de aceasta, caracteristicile cheie ale contractului de credit derivat nu trebuie să determine evoluția prețului instrumentului de credit derivat să devieze de la evoluțiile prețului poziției în numerar. În măsura în care tranzacția transferă riscul, se aplică o compensare de risc specific de 80 % la acea latură a tranzacției cu cea mai mare cerință de capital, în timp ce cerințele pentru risc specific pentru cealaltă latură sunt zero.
45. Atunci când valoarea celor două componente evoluează de obicei în direcții opuse, permisivitatea este recunoscută parțial. Acest caz se produce în următoarele situații:
- (a) poziția se încadrează la punctul 43 litera (b) dar există o asimetrie a activelor între obligația de referință și expunerea subiacentă. Cu toate acestea, pozițiile îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (i) obligația de referință are un grad de prioritate identic sau inferior obligației subiacente; și
 - (ii) obligația subiacentă și obligația de referință au același debitor și au clauze executabile legal pentru culpa de risc încrucișată sau accelerare încrucișată a plății;
 - (b) poziția intră sub incidența punctului 43 litera (a) sau a punctului 44, dar există o asimetrie de monedă sau de scadență între protecția creditului și activul subiacent (asimetriile de monedă trebuie incluse în rapoartele normale privind riscul cursului de schimb conform anexei III) sau
 - (c) poziția intră sub incidența punctului 44, dar există o asimetrie de active între poziția în numerar și instrumentul de credit derivat. Cu toate acestea, activul subiacent este inclus în obligațiile (de livrare) prevăzute în documentația instrumentului de credit derivat.

În fiecare din aceste situații, nu se adaugă cerințe de capital pentru risc specific pentru fiecare latură a tranzacției, ci se aplică numai cea mai mare dintre cele două cerințe de capital.

46. În toate situațiile care nu intră sub incidența punctelor 43-45, o cerință de capital pentru risc specific va fi evaluată pentru ambele laturi ale pozițiilor.

Cerințe de capital pentru OPC din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare

47. Cerințele de capital pentru pozițiile din organismele de plasare colectivă (OPC) care îndeplinesc condițiile specificate la articolul 11 pentru un tratament privind capitalul rezervat portofoliului tranzacțiilor lor cu instrumente financiare se calculează în conformitate cu metodele stabilite la punctele 48-56.
48. Fără a aduce atingere altor dispoziții din prezenta secțiune, pozițiile din OPC fac obiectul unei cerințe de capital pentru risc de poziție (specific și general) de 32 %. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la anexa III punctul 2.1 paragraful al patrulea sau de la anexa V punctul 12 paragraful al șaselea (risc privind mărfurile) împreună cu anexa III punctul 2.1 paragraful al patrulea, atunci când se folosește tratamentul modificat al aurului prevăzut la aceste puncte, pozițiile pentru OPC fac obiectul unei cerințe de capital pentru risc de poziție (specific și general) și pentru riscul cursului de schimb de cel mult 40 %.

49. Instituțiile pot stabili cerința de schimb valutar pentru acele OPC care îndeplinesc criteriile prevăzute la punctul 51, prin metodele prevăzute la punctele 53-56.
50. Cu excepția cazurilor în care se menționează altfel, nu se permite compensarea între investițiile subiacente ale unui OPC și alte poziții deținute de către instituție.

CRITERII GENERALE

51. Criteriile generale de eligibilitate pentru folosirea metodelor de la punctele 53-56 pentru OPC emise de societăți comerciale supravegheate sau constituite în cadrul Comunității sunt:
 - (a) prospectul OPC sau documentul echivalent include:
 - (i) categoriile de active în care OPC este autorizată să investească;
 - (ii) în cazul în care se aplică limite ale investiției, limitele relative și metodologia de calculare a lor;
 - (iii) în cazul în care se permite îndatorarea capitalului, nivelul maxim de îndatorare și
 - (iv) în cazul în care se permite investiția în instrumente financiare derivate ale OPC sau se permit tranzacții tip repo, măsurile de limitare a riscului contrapartidei decurgând din aceste tranzacții.
 - (b) activitatea OPC este prezentată în rapoarte semestriale și anuale pentru a permite efectuarea unei evaluări asupra activelor și pasivelor, a venitului și a operațiilor pe durata perioadei de raportare;
 - (c) unitățile de participare/acțiunile de la OPC sunt răscumpărabile în numerar din activele organismului pe bază zilnică, la cererea titularului unității de participare;
 - (d) investițiile în OPC sunt separate de activele administratorului OPC și
 - (e) se efectuează o evaluare adecvată a riscurilor OPC de către instituția investitoare.
52. OPC din țări terțe pot fi eligibile în cazul în care sunt îndeplinite cerințele de la punctul 51 literele (a)-(e), sub rezerva aprobării autorității competente pentru instituție.

METODE SPECIFICE

53. Atunci când instituția cunoaște zilnic investițiile subiacente ale OPC, instituția poate lua direct în considerare acele investiții subiacente pentru a calcula cerințele de capital pentru riscul de poziție (general și specific) pentru acele poziții, în conformitate cu metodele prevăzute în prezenta anexă sau, în cazul în care există permisiunea dată, în conformitate cu metodele prevăzute la anexa V. În baza acestei abordări, pozițiile pentru OPC sunt tratate ca poziții pentru investiții subiacente ale OPC. Compensarea este permisă între pozițiile pentru investițiile subiacente ale OPC și alte poziții deținute de către instituție atâta timp cât instituția deține unități de participare în cantitate suficientă pentru a permite răscumpărarea/crearea la schimb a investițiilor subiacente.
54. Instituțiile pot calcula cerințele de capital pentru riscul de poziție (general și specific) pentru pozițiile din OPC, în conformitate cu metodele prevăzute în prezenta anexă sau, în cazul în care există permisiunea dată, în conformitate cu metodele prevăzute la anexa V, în ceea ce privește pozițiile prezumate reprezentând pozițiile necesare pentru replicarea compoziției și performanței indexului generat în exterior sau a coșului fix de acțiuni sau titluri de creanță menționate la litera (a), cu următoarele condiții:
 - (a) scopul mandatului OPC este acela de replicare a compoziției și performanței indexului generat în exterior sau a coșului fix de acțiuni sau titluri de creanță și
 - (b) se poate stabili în mod clar o corelație minimă de 0,9 între evoluțiile zilnice ale prețurilor OPC și indexul sau coșul de acțiuni sau titluri de creanță pe care îl reproduce, pe o perioadă de cel puțin șase luni. „Corelație” în acest context înseamnă coeficientul de corelație dintre încasările zilnice ale OPC și indexul sau coșul de acțiuni sau titluri de creanță pe care îl reproduce.

55. Atunci când instituția nu cunoaște în mod zilnic investițiile subiacente ale OPC, instituția poate calcula cerințele de capital pentru riscul de poziție (general și specific) în conformitate cu metodele prevăzute în prezenta anexă, cu următoarele condiții:
- (a) se presupune că OPC investește mai întâi în măsura maximă permisă conform mandatului său în clasele de active care atrag cea mai mare cerință de capital pentru risc de poziție (general și specific) și apoi continuă prin a face investiții în ordine descrescătoare până se ajunge la limita maximă totală a investiției. Pozițiile pentru OPC sunt tratate ca o participare directă la poziția prezumată;
 - (b) instituțiile țin seama de expunerea maximă la risc indirectă pe care o pot atinge asumându-și poziții cu efect de levier prin OPC atunci când calculează cerința de capital aplicabilă pentru riscul de poziție, măririi proporțional poziția pentru OPC până la expunerea maximă pentru investițiile subiacente rezultate din mandat și
 - (c) în cazul în care cerința de capital pentru riscul de poziție (general și specific) conform prezentului punct depășește nivelul prevăzut la punctul 48, cerința de capital se limitează la acest nivel.
56. Instituțiile pot recurge la o parte terță pentru a calcula și raporta cerințele de capital pentru riscul de poziție (general și specific) pentru pozițiile de OPC care intră sub incidența punctelor 53 și 55, în conformitate cu metodele prevăzute în prezenta anexă, cu condiția să se asigure corespunzător corectitudinea calculului și a raportului.
-

ANEXA II

CALCULAREA CERINȚELOR DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE DECONTARE ȘI RISCUL DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI

RISCUL DE DECONTARE/LIVRARE

1. În cazul tranzacțiilor în care instrumentele de datorie, acțiunile, monedele străine și mărfurile (excluzând acordurile repo și acordurile reverse repo precum și operațiunile de creditare de valori mobiliare sau mărfuri și operațiunile de împrumut de valori mobiliare sau mărfuri) sunt nedecontate după datele scadente de livrare, instituția trebuie să calculeze diferența de preț la care este expusă. Aceasta reprezintă diferența dintre prețul de decontare stabilit pentru instrumentul de datorie, acțiunea, moneda străină sau marfa în cauză și valoarea curentă de piață a acestuia, diferența putând să implice o pierdere pentru instituție. Instituția trebuie să înmulțească această diferență cu factorul corespunzător din coloana A din tabelul 1, pentru a calcula cerința de capital aplicabilă.

Tabelul 1

Numărul de zile lucrătoare după data scadență pentru decontare	(%)
5-15	8
16-30	50
31-45	75
46 sau mai multe	100

OPERAȚII INCOMPLETE

2. O instituție este obligată să dețină fonduri proprii, după cum se prevede în tabelul 2, în cazul în care:
- (a) a plătit pentru valori mobiliare, monedă străină sau mărfuri înainte de a le primi sau a livrat valori mobiliare, monedă străină sau mărfuri înainte de a primi plata pentru acestea și
- (b) în cazul tranzacțiilor transfrontaliere, a trecut una sau mai multe zile de la efectuarea plății sau a livrării.

Tabelul 2

Tratamentul capitalului pentru operații incomplete

Tipul tranzacției	Până la prima plată sau livrare contractuală	De la prima plată sau livrare contractuală timp de până la patru zile după a doua plată sau livrare contractuală	Cinci zile lucrătoare de la a doua plată sau livrare contractuală până la stingerea tranzacției
Operație incompletă	Nici o cerință de capital	Se tratează ca expunere	Se deduce valoarea transferată plus expunerea pozitivă curentă din fondurile proprii

3. În aplicarea ponderii de risc la expunerile operațiilor incomplete tratate conform coloanei 3 din tabelul 2, instituțiile care folosesc abordarea prevăzută la articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE pot atribui probabilitatea de culpă contrapartidelor, pentru care nu au altă expunere de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare, pe baza ratingului extern al contrapartidei. Instituțiile care folosesc estimările proprii ale pierderii datorate nerambursării (LGD) pot aplica LGD prevăzută la anexa VII partea 2 punctul 8 la Directiva 2006/48/CE expunerilor la operații incomplete tratate conform coloanei 3 din tabelul 2, cu condiția să o aplice la toate expunerile de acest fel. Alternativ, instituțiile care folosesc abordarea prevăzută la articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE pot aplica ponderile de risc, astfel cum se prevede la articolele 78-83 din directiva

respectivă, cu condiția să le aplice la toate expunerile de acest fel sau pot aplica o pondere a riscului de 100 % la toate expunerile de acest fel.

În cazul în care valoarea unei expuneri pozitive rezultând din operații incomplete nu este semnificativă, instituțiile pot aplica o pondere de risc de 100 % la aceste expuneri.

4. În cazurile unei defecțiuni de amploare a sistemului de decontare sau de compensare, autoritățile competente pot renunța la cerințele de capital calculate astfel cum se prevede la punctele 1 și 2 până când situația se remediază. În acest caz, nedecontarea de către contrapartidă a unei tranzacții nu se consideră culpă în sensul riscului de credit.

RISCU DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI (CCR)

5. O instituție este obligată să dețină capital pentru CCR decurgând din expuneri cauzate de:
- (a) instrumente derivate extrabursiere și instrumente derivate de credit;
 - (b) acorduri repo, acorduri reverse repo, tranzacții de creditare sau împrumut de valori mobiliare sau mărfuri pe baza valorilor mobiliare sau a mărfurilor incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare;
 - (c) tranzacții de creditare marjă impusă pe bază de valori mobiliare sau mărfuri și
 - (d) tranzacții cu decontare lungă.
6. Sub rezerva dispozițiilor de la punctele 7-10, valorile expunerilor și valorile expunerilor cu risc ponderat pentru astfel de expuneri se calculează în conformitate cu dispozițiile de la titlul V capitolul 2 secțiunea 3 din Directiva 2006/48/CE cu trimiteri la „instituțiile de credit” din această secțiune interpretate ca trimiteri la „instituții”, trimiteri la „instituții de credit-mamă” interpretate ca trimiteri la „instituții-mamă” și cu termenii concomitenți interpretați în consecință.
7. În sensul punctului 6:

Anexa IV la Directiva 2006/48/CE se consideră ca fiind modificată pentru a include punctul 8 de la secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;

Anexa III la Directiva 2006/48/CE se consideră ca fiind modificată pentru a include, după notele de subsol din tabelul 1, următorul text:

„Pentru a cuantifica expunerea potențială viitoare de credit în cazul instrumentelor financiare derivate de swap pe rentabilitate totală și al instrumentelor de credit swap cu risc de culpă, valoarea nominală a instrumentului se înmulțește cu următoarele procente:

- atunci când obligația de referință este una care, în cazul în care ar determina o expunere directă a instituției, ar fi un element eligibil în sensul anexei I: 5 % și
- atunci când obligația de referință este una care, în cazul în care ar determina o expunere directă a instituției, nu ar fi un element eligibil în sensul anexei I: 10 %.

Cu toate acestea, în cazul unui instrument de credit swap cu risc de culpă, o instituție a cărei expunere la risc decurgând din instrumentul swap reprezintă o poziție lungă pentru instrumentul subiacent are permisiunea de a folosi un factor de 0 % pentru expunerea potențială viitoare de credit, cu condiția ca instrumentul de credit swap cu risc de culpă să nu intre sub incidența unei clauze de reziliere în caz de insolvență a entității, a cărei expunere la risc rezultată din instrumentul swap reprezintă o poziție scurtă pentru instrumentul subiacent, chiar dacă nu există nici o culpă pentru instrumentul subiacent”.

Atunci când instrumentul de credit derivat oferă protecție în legătură cu „instrumente de credit tip n-culpe” dintr-un număr de obligații subiacente, procentajul dintre cele prescise mai sus care va fi aplicat este determinat de obligația cu calitatea creditului cea mai mică n determinată de capacitatea pe care o are sau nu de a fi un procent care, în cazul în care ar fi presupus de către instituție, ar constitui un element eligibil în sensul anexei I.

8. În sensul punctului 6, la calcularea valorilor expunerii la risc ponderate, instituțiile nu au voie să folosească metoda simplă privind garanțiile financiare prevăzută la anexa VIII partea 3 punctele 24-29 la Directiva 2006/48/CE pentru recunoașterea efectelor garanției financiare.
9. În sensul punctului 6, în cazul tranzacțiilor repo și al tranzacțiilor de creditare sau împrumut de valori mobiliare sau mărfuri înregistrate în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, toate instrumentele financiare și mărfurile care sunt eligibile a fi incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare pot fi recunoscute drept garanții eligibile. Pentru expunerile cauzate de instrumente derivate extrabursiere înregistrate în portofoliul

privind tranzacțiile cu titluri financiare, mărfurile care sunt eligibile pentru a fi incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare pot fi recunoscute, de asemenea, drept garanții eligibile. În sensul calculării ajustărilor de volatilitate, atunci când astfel de instrumente financiare sau mărfuri, care nu sunt eligibile conform anexei VIII la Directiva 2006/48/CE sunt creditate, vândute sau furnizate sau împrumutate, cumpărate sau primite prin intermediul unei garanții financiare sau în alt mod în temeiul unei astfel de tranzacții și instituția folosește abordarea de supraveghere a ajustărilor de volatilitate în conformitate cu anexa VIII partea 3 la această directivă, aceste instrumente și mărfuri sunt tratate în același mod ca și acțiunile neincluse în indexul principal cotate la o bursă recunoscută.

Atunci când instituțiile folosesc abordarea estimărilor proprii de ajustare a volatilității conform anexei VIII partea 3 la Directiva 2006/48/CE în legătură cu instrumentele financiare sau mărfurile care nu sunt eligibile în temeiul anexei VIII la această directivă, ajustările de volatilitate trebuie calculate pentru fiecare element în parte. Atunci când instituțiile folosesc abordarea modelelor interne definită la anexa VIII partea 3 din Directiva 2006/48/CE, acestea pot aplica, de asemenea, această abordare în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare.

10. În sensul punctului 6, în legătură cu recunoașterea contractelor cadru de compensare ce guvernează tranzacțiile repo și/sau tranzacțiile de creditare sau împrumut de valori mobiliare sau mărfuri și/sau alte tranzacții adaptate la piața de capital, compensarea pozițiilor din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare și din alt portofoliu va fi recunoscută numai atunci când tranzacțiile compensate îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) toate tranzacțiile sunt evaluate zilnic la prețul pieței și
 - (b) toate elementele împrumutate, cumpărate sau primite în baza tranzacțiilor pot fi recunoscute drept garanție financiară eligibilă în temeiul titlului V capitolul 2 secțiunea 3 subsecțiunea 3 din Directiva 2006/48/CE fără aplicarea punctului 9 din prezenta anexă.
 11. Atunci când un instrument de credit derivat inclus în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare face parte dintr-un hedge intern și protecția creditului este recunoscută în temeiul Directivei 2006/48/CE, se consideră că nu există risc al contrapartidei decurgând din poziția pentru instrumentul de credit derivat.
 12. Cerința de capital este de 8 % din valorile totale ale expunerii ponderate la risc.
-

ANEXA III

CALCULAREA CERINȚELOR DE CAPITAL PENTRU RISCUL CURSULUI DE SCHIMB

1. În cazul în care suma dintre poziția netă globală de schimb valutar a unei instituții și poziția netă în aur, calculată în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 2, depășește 2 % din fondurile proprii totale ale instituției, se înmulțește suma poziției de schimb valutar nete și poziția netă în aur cu 8 %, pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul cursului de schimb.
2. Se folosește un calcul în două etape pentru cerințele de capital pentru riscul cursului de schimb.
 - 2.1. În primul rând, se calculează poziția deschisă netă a instituției în fiecare monedă (inclusiv moneda de referință din rapoarte) și în aur.

Această poziție deschisă netă constă în suma următoarelor elemente (pozitive sau negative):

- (a) poziția spot netă (respectiv toate elementele de activ minus toate elementele de pasiv, inclusiv dobânda adăugată, în moneda respectivă sau, pentru aur, poziția spot netă în aur);
- (b) poziția netă la termen (respectiv toate sumele de încasat minus toate sumele de plată în temeiul tranzacțiilor de curs valutar și în aur la termen, inclusiv contracte futures valutare și în aur și principalul la instrumentele swap valutare neincluse în poziția spot);
- (c) garanții irevocabile (și instrumente similare) a căror executare este certă și care probabil nu pot fi recuperate;
- (d) venituri/cheltuieli nete viitoare care încă nu au ajuns la scadență, dar deja complet acoperite (la discreția instituției care informează și cu acordul în prealabil al autorităților competente, aici putând fi incluse veniturile/cheltuielile nete viitoare neînregistrate încă în evidența contabilă, dar deja complet acoperite de tranzacții de schimb valutar la termen). O astfel de permisiune trebuie exercitată în mod coerent;
- (e) echivalentul delta (sau calculat pe bază delta) net al portofoliului total de opțiuni în monedă străină și aur și
- (f) valoarea de piață a altor opțiuni (care nu sunt valutare sau în aur).

Orice poziții pe care o instituție le-a asumat deliberat pentru acoperire împotriva efectelor nefavorabile ale ratei de schimb valutar asupra raportului fondurilor sale proprii pot fi excluse din calculul pozițiilor valutare deschise nete. Aceste poziții trebuie să nu facă obiect al tranzacțiilor sau să fie de tip structural, iar excluderea acestora și orice variație a condițiilor acestei excluderi necesită acordul autorităților competente. Același tratament supus aceluiași condiții se poate aplica pozițiilor pe care o instituție le are, în legătură cu elemente care sunt deja deduse la calcularea fondurilor proprii.

În sensul calculului menționat la primul paragraf, în ceea ce privește OPC, se ține seama de pozițiile valutare efective ale OPC. Instituțiile pot recurge la rapoartele unor părți terțe privind pozițiile valutare pentru OPC, atunci când se asigură în mod adecvat corectitudinea acestor rapoarte. În cazul în care o instituție nu cunoaște pozițiile valutare pentru un OPC, se presupune că OPC investește în măsura maximă permisă conform mandatului său în monedă străină și instituțiile, pentru pozițiile de portofoliu privind tranzacțiile cu titluri financiare, țin seama de expunerea maximă indirectă pe care o pot atinge asumând poziții de îndatorare a capitalului prin intermediul OPC atunci când calculează cerința de capital aplicabilă pentru riscul cursului de schimb. Acest calcul se face mărind proporțional poziția pentru OPC până la expunerea maximă privind elementele de investiții subiacente rezultate din mandatul de investiție. Poziția asumată a OPC pentru schimbul valutar este tratată ca monedă separată, în funcție de tratamentul investițiilor în aur, sub rezerva modificării că, în cazul în care direcția de investiție a OPC este disponibilă, poziția lungă totală poate fi adăugată la poziția lungă totală deschisă de schimb valutar și poziția scurtă totală poate fi adăugată poziției scurte totale deschise de schimb valutar. Nu se permite nici o compensare între aceste poziții înainte de efectuarea calculului.

Autoritățile competente pot permite instituțiilor să folosească valoarea netă actuală atunci când calculează poziția deschisă netă în fiecare monedă și în aur.

- 2.2. În al doilea rând, pozițiile nete lungi și scurte în fiecare monedă, alta decât moneda de referință din rapoarte, și poziția netă lungă și scurtă în aur se convertesc la rate spot în moneda de referință din rapoarte. Apoi aceste poziții sunt adunate separat pentru a forma totalul pozițiilor scurte nete și respectiv totalul pozițiilor lungi nete. Totalul cel mai mare dintre acestea două constituie poziția netă generală de schimb valutar a instituției.

3. Prin derogare de la punctele 1 și 2 și în așteptarea unei coordonări suplimentare, autoritățile competente pot prescrie sau permite instituțiilor să folosească următoarele proceduri în sensul prezentei anexe.
 - 3.1. Autoritățile competente pot permite instituțiilor să îndeplinească cerințe de capital pentru poziții în monede strâns corelate mai mici decât cele care ar rezulta din aplicarea punctelor 1 și 2. Autoritățile competente pot considera două monede străine a fi strâns corelate numai în cazul în care o pierdere — calculată pe baza datelor de curs valutar zilnice pe durata ultimilor trei sau cinci ani — produsă la poziții egale și opuse pentru respectivele monede pe durata următoarelor 10 zile lucrătoare, care este de cel mult 4 % din valoarea poziției compensate în cauză (evaluată în moneda de referință din rapoarte) are o probabilitate de cel puțin 99 %, atunci când se folosește o perioadă de observație de trei ani, sau de 95 %, atunci când se folosește o perioadă de observație de cinci ani. Cerința de fonduri proprii pentru poziția compensată în două monede strâns corelate este 4 % înmulțit cu valoarea poziției compensate. Cerința de capital pentru poziții necompensate în monede strâns corelate și toate pozițiile pentru alte monede este de 8 % înmulțit cu suma cea mai mare dintre suma pozițiilor scurte nete sau suma pozițiilor lungi nete pentru acele monede, după eliminarea pozițiilor compensate pentru monede strâns corelate.
 - 3.2. Autoritățile competente pot permite instituțiilor să elimine din oricare dintre metodele descrise la punctele 1, 2 și 3.1 pe care le aplică pozițiile pentru oricare monedă care se supune unui acord interguvernamental obligatoriu de limitare a variațiilor legate de alte monede făcând obiectul aceluiași acord. Instituțiile își calculează pozițiile compensate pentru astfel de monede și le supun unei cerințe de capital de cel puțin jumătate din variația maximă permisă prevăzută în acordul interguvernamental referitor la monedele în cauză. Pozițiile necompensate pentru acele monede sunt tratate în același mod ca și alte monede.

Prin derogare de la primul paragraf, autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru pozițiile compensate pentru monede ale statelor membre participând în a doua etapă a uniunii economice și monetare să fie 1,6 % înmulțit cu valoarea acestor poziții compensate.

4. Pozițiile nete pentru monede compuse pot fi descompuse în monedele constitutive, în funcție de cotele în vigoare.

ANEXA IV

CALCULAREA CERINȚELOR DE CAPITAL PENTRU RISCUL PRIVIND MĂRFURILE

1. Fiecare poziție pentru mărfuri sau instrumente derivate privind mărfurile se exprimă în unități de măsură standard. Prețul spot pentru fiecare marfă este exprimat în moneda de referință din rapoarte.
2. Pozițiile pentru aur sau instrumente derivate privind aurul se consideră a fi supuse riscului de schimb valutar și sunt tratate conform anexei III sau anexei V, după caz, în scopul calculării riscului de piață.
3. În sensul prezentei anexe, pozițiile care constituie numai finanțare de stocuri pot fi excluse numai de la calculul riscului privind mărfurile.
4. Riscurile privind rata dobânzii și cel de schimb valutar care nu sunt acoperite prin alte dispoziții ale prezentei anexe se includ în calculul riscului general pentru titluri de creanță tranzacționate și în calculul riscului cursului de schimb.
5. Atunci când poziția scurtă devine scadență anterior poziție lungi, instituțiile își iau, de asemenea, măsuri de protecție împotriva riscului crizei de lichidități care poate exista pe unele piețe.
6. În sensul punctului 19, excedentul pozițiilor lungi (scurte) ale unei instituții față de pozițiile scurte (lungi) ale acesteia pentru aceeași marfă și pentru contracte futures de mărfuri, opțiuni și warrant-uri identice constituie poziția netă a instituției pentru fiecare marfă.

Autoritățile competente permit ca pozițiile pentru instrumente derivate să fie tratate, astfel cum se prevede la punctele 8, 9 și 10, ca poziții pentru mărfuri subiacente.
7. Autoritățile competente pot considera următoarele poziții drept poziții pentru aceeași marfă:
 - (a) poziții pentru diferite subcategorii de mărfuri, în cazurile în care livrările acestor subcategorii sunt interșanjabile și
 - (b) poziții pentru mărfuri similare, în cazul în care acestea reprezintă substitute apropiate și poate fi clar stabilită o corelație minimă de 0,9 între evoluțiile prețurilor pe o perioadă de cel puțin un an.

Instrumente speciale

8. Contractele futures de mărfuri și angajamentele la termen de cumpărare sau vânzare a anumitor mărfuri sunt integrate în sistemul de măsurare ca sume noționale în ceea ce privește unitatea de măsură standard și primesc o scadență cu referire la data expirării.

Autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru un contract futures valutar să fie egală cu marja cerută de bursă, în cazul în care sunt convinse pe deplin că această marjă oferă o determinare precisă a riscului asociat contractului futures și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru un contract futures care ar rezulta dintr-un calcul efectuat cu ajutorul metodei expuse în continuare în prezenta anexă sau cu aplicarea metodei modelelor interne descrise la anexa V.

De asemenea, autoritățile competente pot permite ca cerința de capital pentru un contract de instrumente financiare derivate extrabursiere pentru mărfuri de tipul menționat la prezentul punct compensate de o casă de compensare recunoscută de acestea, să fie egală cu marja cerută de casa de compensare, în cazul în care autoritățile competente au convingerea că această marjă oferă o determinare exactă a riscului asociat contractului de instrumente financiare derivate și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru contractul în cauză care ar rezulta dintr-un calcul efectuat cu ajutorul metodei expuse în continuare în prezenta anexă sau cu aplicarea metodei modelelor interne descrise la anexa V.
9. Swap-urile pe mărfuri în care o latură a tranzacției o constituie un preț fix și cealaltă prețul de piață se integrează în metoda scalei scadențelor, după cum se prevede la punctele 13-18, ca o serie de poziții egale cu suma noțională a contractului, fiecărei plăți din instrumentul swap corespunzându-i câte o poziție, care este introdusă corespunzător în scara de scadențe expusă în tabelul 1 de la punctul 13. Pozițiile vor fi poziții lungi, în cazul în care instituția plătește un preț fix și primește un preț flotant, și poziții scurte, în cazul în care instituția primește un preț fix și plătește un preț flotant.

Swap-urile pe mărfuri în care laturile tranzacției se referă la diferite mărfuri trebuie indicate pe scara de raportare respectivă în cadrul metodei scării de scadențe.

10. Opțiunile pentru mărfuri sau pentru instrumente financiare derivate pentru mărfuri sunt tratate ca și cum ar fi poziții egale ca valoare cu suma instrumentului subiacent la care se referă opțiunea, înmulțită cu delta în sensul prezentei anexe. Aceste poziții pot fi calculate net față de oricare poziții compensatoare pentru mărfuri sau instrumente derivate subiacente identice. Modificarea delta folosită este cea a bursei în cauză, cea calculată de autoritățile competente sau, atunci când nu este disponibilă nici una dintre acestea, sau pentru opțiunile de instrumente derivate extrabursiere, cea calculată chiar de către instituție, cu condiția ca autoritățile competente să fie pe deplin convinse că modelul folosit de către instituție este rezonabil.

Cu toate acestea, autoritățile competente pot, de asemenea, să dispună ca instituțiile să își calculeze modificările delta folosind metodologia specificată de către autoritățile competente.

În afară de riscul delta, trebuie luate măsuri și împotriva altor riscuri asociate opțiunilor pentru mărfuri.

Autoritățile competente pot permite ca cerința pentru o opțiune tranzacționată subscrisă pentru mărfuri să fie egală cu marja cerută de bursă, în cazul în care au convingerea că această marjă oferă o determinare exactă a riscului asociat opțiunii și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru o opțiune care ar rezulta dintr-un calcul efectuat folosind metoda prevăzută în continuare în prezenta anexă sau cu aplicarea metodei modelelor interne descrisă la anexa V.

Autoritățile competente pot permite, de asemenea, ca cerința de capital pentru o opțiune de pe piața extrabursieră pentru mărfuri compensată de o casă de compensare recunoscută de acestea să fie egală cu marja cerută de casa de compensare, în cazul în care au convingerea că aceasta oferă o determinare exactă a riscului asociat opțiunii și că este cel puțin egală cu cerința de capital pentru o opțiune de pe piața extrabursieră care ar rezulta dintr-un calcul efectuat cu ajutorul metodei prevăzute în continuare în prezenta anexă sau cu aplicarea metodei modelelor interne descrise la anexa V.

În afară de aceasta, autoritățile competente pot permite ca cerința pentru o opțiune pentru mărfuri cumpărată la bursă sau de pe piața extrabursieră să fie aceeași ca și pentru instrumentul subiacent pentru mărfuri, sub rezerva constrângerii ca cerința rezultată să nu depășească valoarea de piață a opțiunii. Cerința pentru o opțiune subscrisă pe piața extrabursieră se stabilește în legătură cu marfa subiacentă.

11. Warrant-urile referitoare la mărfuri sunt tratate în același mod ca și opțiunea pentru mărfuri descrisă la punctul 10.
12. Cedentul de mărfuri sau drepturi garantate legate de dreptul de proprietate asupra mărfurilor dintr-un acord repo și împrumutătorul de mărfuri dintr-un contract de creditare includ aceste mărfuri în calculul cerințelor de capital aplicabile în temeiul prezentei anexe.

(a) *Metoda scalei scadențelor*

13. Instituția folosește o scară de scadențe separată în concordanță cu tabelul 1 pentru fiecare marfă. Toate pozițiile pentru acea marfă și toate pozițiile care sunt considerate poziții pentru aceeași marfă în conformitate cu punctul 7 sunt atribuite intervalului de scadență corespunzător. Stocurile fizice sunt atribuite primului interval de scadență.

Tabelul 1

Interval de scadență	Ecart al ratei dobânzii
(1)	(2)
0 ≤ 1 lună	1,50
> 1 ≤ 3 luni	1,50
> 3 ≤ 6 luni	1,50
> 6 ≤ 12 luni	1,50
> 1 ≤ 2 ani	1,50
> 2 ≤ 3 ani	1,50
> 3 ani	1,50

14. Autoritățile competente pot permite ca pozițiile care sunt, sau sunt considerate a fi, în conformitate cu punctul 7, poziții pentru aceeași marfă să fie compensate și atribuite intervalelor de scadență corespunzătoare pe bază netă pentru următoarele:
- (a) poziții pentru contracte scadente la aceeași dată și
- (b) poziții pentru contracte scadente la interval de 10 zile între ele, în cazul în care contractele sunt tranzacționate pe piețe care au date zilnice de livrare.

15. Ulterior instituția calculează suma pozițiilor lungi și suma pozițiilor scurte din fiecare interval de scadență. Suma pozițiilor lungi (scurte) care sunt compensate de cele scurte (lungi) într-un anumit interval de scadență constituie pozițiile compensate din acel interval, în vreme ce poziția reziduală lungă sau scurtă constituie poziția necompensată din același interval.
16. Partea dintr-o poziție lungă (scurtă) necompensată pentru un anumit interval de scadență, care este compensată de poziția scurtă (lungă) necompensată din intervalul următor constituie poziția compensată dintre cele două intervale de scadență. Acea parte de poziție lungă necompensată sau scurtă necompensată care nu poate fi astfel compensată constituie poziția necompensată.
17. Cerința de capital a unei instituții pentru fiecare marfă se calculează pe baza scării de scadență pertinente, ca sumă a următoarelor valori:
- suma pozițiilor lungi și scurte compensate înmulțită cu ecartul ratei dobânzii corespunzător indicat în coloana a doua din tabelul 1 de la punctul 13 pentru fiecare interval de scadență și după prețul spot pentru marfa respectivă;
 - poziția compensată dintre două intervale de scadență, pentru fiecare interval de scadență în care este reportată o poziție necompensată, înmulțită cu 0,6 % (rata de levier) și cu prețul spot pentru marfa respectivă și
 - pozițiile reziduale necompensate, înmulțite cu 15 % (rata simplă a dobânzii) și cu prețul spot pentru marfa respectivă.
18. Cerința de capital generală a instituției pentru riscul de mărfuri se calculează ca sumă a cerințelor de capital calculate pentru fiecare marfă, conform punctului 17.
- Abordare simplificată*
19. Cerința de capital a instituției pentru fiecare marfă se calculează ca sumă a:
- 15 % din poziția netă lungă sau scurtă, înmulțită cu prețul spot pentru marfa respectivă; și
 - 3 % din poziția brută, lungă și scurtă, înmulțită cu prețul spot pentru marfa respectivă.
20. Cerința totală de capital a instituției pentru riscul privind mărfurile se calculează ca sumă a cerințelor de capital calculată pentru fiecare marfă conform punctului 19.
- Metoda scalei extinse a scadențelor*
21. Autoritățile competente pot autoriza instituțiile să folosească diferența de rată minimă, ratele de levier și ratele simple prezentate în următorul tabel (tabelul 2) în locul celor indicate la punctele 13, 14, 17 și 18, cu condiția ca instituțiile, în opinia autorităților competente:
- să desfășoare activități semnificative cu mărfuri;
 - să dispună de un portofoliu de mărfuri diversificat; și
 - nu sunt încă în situația de a folosi modelele interne pentru a calcula cerința de capital pentru riscul privind mărfurile în conformitate cu anexa V.

Tabelul 2

	Metale prețioase (cu excepția aurului)	Metale de bază	Produse agricole (nedurabile)	Altele, inclusiv produse de energie
Ecartul ratei dobânzii (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Rata de levier (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Rata simplă a dobânzii (%)	8	10	12	15

ANEXA V

FOLOSIREA MODELELOR INTERNE PENTRU A CALCULA CERINȚELE DE CAPITAL

1. Autoritățile competente, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezenta anexă, pot permite instituțiilor să calculeze cerințele de capital aplicabile pentru riscul de poziție, riscul cursului de schimb și/sau riscul de mărfuri folosind modelele interne proprii de gestionare a riscurilor în locul sau în combinație cu metodele descrise la anexele I, III și IV. În fiecare caz se cere recunoașterea explicită de către autoritățile competente a folosirii modelelor în sensul supravegherii capitalului.
2. Recunoașterea este acordată numai în cazul în care autoritatea competentă este convinsă că sistemul instituției de gestionare a riscurilor este conceptual solid și aplicat în mod riguros și că, în special, sunt îndeplinite următoarele standarde calitative:
 - (a) modelul intern de măsurare a riscurilor este strâns integrat în procesul zilnic al instituției de gestionare a riscurilor și servește ca bază pentru aducerea la cunoștință a expunerilor la risc conducerii generale a instituției;
 - (b) instituția dispune de o unitate de control al riscurilor care este independentă de unitățile de tranzacții și care este subordonată direct conducerii generale. Unitatea trebuie să răspundă de proiectarea și punerea în aplicare a sistemului instituției de gestionare a riscurilor. Aceasta întocmește și analizează rapoarte zilnice privind rezultatul modelului de gestionare a riscurilor și măsurile adecvate care trebuie luate în ceea ce privește limitarea tranzacțiilor. De asemenea, unitatea conduce și validarea inițială și permanentă a modelului intern;
 - (c) consiliul de administrație al instituției și direcția generală sunt implicate în mod activ în procesul de control al riscurilor și rapoartele zilnice întocmite de unitatea de control al riscurilor sunt revizuite la un nivel al conducerii cu suficientă autoritate pentru a pune în aplicare atât reducerile pozițiilor asumate de comercianți individual, cât și expunerea la risc generală a instituției;
 - (d) instituția are un număr suficient de personal calificat pentru a folosi modele complicate în domeniile de tranzacții, control al riscurilor, audit și back-office;
 - (e) instituția a stabilit proceduri pentru a monitoriza și a asigura conformitatea cu documentele de politici interne și controale privind funcționarea generală a sistemului de măsurare a riscurilor;
 - (f) modelul instituției a demonstrat precizie rezonabilă în măsurarea riscurilor;
 - (g) instituția aplică în mod frecvent un program riguros de simulări de criză iar rezultatele acestor simulări sunt revizuite de direcția generală și reflectate în politicile și limitele stabilite. Acest proces se adresează în mod special lipsei de lichidități de pe piață în condiții de criză a pieței, de risc de concentrare, de piețe unidirecționale, riscuri de evenimente și riscuri jump to default, neliniaritatea produselor, poziții „în afara banilor”, poziții supuse diferențelor de prețuri și alte riscuri care nu pot fi încorporate corespunzător în modelele interne. Șocurile aplicate reflectă tipul portofoliilor și cât timp ar putea dura pentru acoperirea sau gestionarea riscurilor în condiții severe de piață și
 - (h) în cadrul procesului de audit intern, instituția trebuie să efectueze o revizuire independentă a sistemului său de măsurare a riscurilor.

Revizuirea menționată la litera (h) de la primul paragraf include atât activitățile unităților de tranzacții, cât și pe cele ale unității independente de control al riscurilor. Cel puțin o dată pe an, instituția trebuie să efectueze o revizuire a procesului general de gestionare a riscurilor.

Revizuirea ia în considerare următoarele:

- (a) caracterul adecvat al documentelor sistemului de gestionare a riscurilor și ale procesului și organizării unității de control al riscurilor;
- (b) integrarea măsurilor împotriva riscurilor de piață în gestionarea zilnică a riscurilor și rigurozitatea sistemului informatic de gestionare;
- (c) procedura folosită de instituție pentru a aproba modelele de determinare a prețurilor și sistemele de evaluare care sunt folosite de către personalul de la ghișee și personalul back-office;
- (d) obiectul riscurilor de piață încorporate în modelul de măsurare a riscurilor și validarea oricărei schimbări semnificative din procesul de măsurare a riscurilor;

- (e) precizia și caracterul complet al datelor privind pozițiile, precizia și oportunitatea prezumțiilor de volatilitate și de corelație și precizia calculului de evaluare și de sensibilitate a riscurilor;
 - (f) procedura de verificare folosită de instituție pentru a evalua coerența, punctualitatea și fiabilitatea surselor de date folosite pentru derularea modelelor interne, inclusiv independența acestor surse de date și
 - (g) procedura de verificare folosită de instituție pentru evaluarea programului de control *a posteriori* destinat a evalua precizia modelelor.
3. Instituțiile pun în aplicare proceduri care asigură validarea adecvată a modelelor lor interne de către părți calificate corespunzător independente de procesul de elaborare a acestor modele, pentru a se asigura că acestea sunt solide din punct de vedere conceptual și încorporează adecvat toate riscurile semnificative. Validarea trebuie efectuată atunci când modelul intern este dezvoltat pentru prima dată și atunci când modelului intern i se aduc schimbări semnificative. De asemenea, validarea trebuie efectuată în mod periodic și, în special, atunci când s-au produs orice schimbări semnificative pe piață sau în structura portofoliului, ceea ce ar putea face ca modelul intern să nu mai fie adecvat. Pe măsură ce tehnicile și bunele practici evoluează, instituțiile trebuie să valorifice aceste progrese. Validarea modelelor interne nu se limitează la programul de control *a posteriori* dar, cel puțin, include și următoarele:
- (a) teste pentru a demonstra că orice presupuneri făcute în cadrul modelului intern sunt corespunzătoare și nu subestimează sau supraestimează riscul;
 - (b) în afară de programele reglementate de control *a posteriori*, instituțiile derulează și propriile teste de validare a modelelor interne în legătură cu riscurile și structurile portofoliilor lor și
 - (c) folosirea de portofolii ipotetice pentru a asigura capacitatea modelului intern de a ține seama de caracteristici structurale speciale care pot apărea, de exemplu, riscuri de bază și riscul de concentrare semnificative.
4. Instituția monitorizează precizia și performanța modelului său prin derularea unui program de control *a posteriori*. Programul de control *a posteriori* trebuie să ofere pentru fiecare zi lucrătoare o comparație dintre măsura valorii la risc dintr-o zi, calculată de modelul instituției pentru pozițiile de portofoliu de la sfârșitul zilei și variația dintr-o zi a valorii portofoliului până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.
- Autoritățile competente examinează capacitatea instituției de a derula programul de control, *a posteriori* la variații atât reale, cât și ipotetice ale valorii de portofoliu. Controlul *a posteriori* la variații ipotetice în valoarea portofoliului se bazează pe o comparație dintre valoarea portofoliului de la sfârșitul zilei și, presupunând că pozițiile sunt neschimbate, valoarea lui de la sfârșitul zilei următoare. Autoritățile competente cer instituțiilor să ia măsurile corespunzătoare pentru a-și îmbunătăți programul de control *a posteriori*, în cazul în care este considerat eficient. Autoritățile competente pot cere instituțiilor să efectueze controlul *a posteriori* pentru rezultate fie ipotetice (folosind variații în valoarea de portofoliu care s-ar produce atunci când pozițiile de la sfârșitul zilei ar rămâne neschimbate) fie rezultate reale ale tranzacțiilor (excluzând taxele, comisioanele și venitul din dobânzi net) sau ambele.
5. În sensul calculării cerințelor de capital pentru risc specific asociat pozițiilor pentru instrumente de credit și acțiuni tranzacționate, autoritățile competente pot recunoaște folosirea modelului intern al unei instituții în cazul în care, în afară de conformitatea cu condițiile enunțate în continuare în prezenta anexă, modelul intern îndeplinește următoarele condiții:
- (a) explică variația istorică de preț din portofoliu;
 - (b) încorporează concentrația în ceea ce privește dimensiunea și schimbările de structură a portofoliului;
 - (c) este robust la un mediu ostil;
 - (d) este validat prin intermediul controlului *a posteriori* cu scopul de a evalua dacă un anumit risc este încorporat suficient de precis. În cazul în care autoritățile competente permit ca acest control *a posteriori* să fie efectuat pe baza subportofoliilor pertinente, acestea trebuie alese în mod coerent;
 - (e) încorporează riscul de bază legat de nume, respectiv instituțiile demonstrează că modelul intern este sensibil la diferențele semnificative idiosincratice dintre poziții similare, dar nu identice și
 - (f) încorporează riscul de eveniment.

De asemenea, instituția îndeplinește următoarele condiții:

- atunci când o instituție este expusă unui risc de eveniment care nu este reflectat în măsura valorii la risc, deoarece se produce peste perioada de reținere de 10 zile și în intervalul de încredere de 99 % (probabilitate mică de producere a evenimentelor de mare gravitate), instituția se asigură că impactul acestor evenimente este luat în calcul în evaluarea capitalului său intern și
- modelul intern al instituției evaluează în mod prudent riscul decurgând din poziții mai puțin lichide și din poziții cu transparență limitată a prețurilor în scenarii realiste de piață. Pe lângă aceasta, modelul intern îndeplinește datele minime standard. Datele aproximative sunt suficient de prudente și pot fi folosite numai atunci când datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă volatilitatea reală a unei poziții sau portofoliu.

În plus, pe măsură ce tehnicile și bunele practici evoluează, instituțiile valorifică aceste progrese.

În afară de aceasta, instituțiile dispun de o abordare pentru a încorpora, la calcularea cerințelor de capital aplicabile, riscul de culpă din pozițiile pentru portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare, care se adaugă riscului de culpă încorporat prin măsura valorii la risc, astfel cum se specifică la cerințele anterioare de la prezentul punct. Pentru a evita o numărătoare dublă, atunci când calculează cerința pentru riscul de culpă adăugat, o instituție poate să ia în considerare în ce măsură riscul de culpă a fost integrat deja în măsura valorii la risc, în special pentru pozițiile de risc care ar putea și ar fi închise în 10 zile, în cazul unor condiții de piață nefavorabile sau al altor indicii de deteriorare a mediului de credit. Atunci când o instituție încorporează riscul de culpă adăugat printr-o majorare a cerinței, este necesar să dispună de metodologie pentru validarea măsurii.

Instituția demonstrează că abordarea sa corespunde standardelor de soliditate comparabile abordării prevăzute la articolele 84-89 din Directiva 2006/48/CE, cu presupunerea unui nivel de risc constant și ajustat după caz, pentru a reflecta impactul lichidității, al concentrațiilor, de hedging și al opționalității.

Instituția care nu încorporează riscul de culpă adăugat printr-o abordare internă calculează majorarea cerinței prin intermediul unei abordări armonizate fie cu abordarea prevăzută la articolele 78-83 din Directiva 2006/48/CE, fie cu abordarea prevăzută la articolele 84-89 din această directivă.

În ceea ce privește expunerile la risc de numerar sau sintetice de securitizare care se supun unui tratament de deducere prevăzut la articolul 66 alineatul (2) din Directiva 2006/48/CE sau unei ponderi de risc de 1,250 %, după cum se prevede la anexa IX partea 4 din aceeași directivă, aceste poziții se supun unei cerințe de capital care nu este mai mică decât cea prevăzută conform acestui tratament. Instituțiile care sunt operatori pentru aceste expuneri pot aplica un tratament diferit, atunci când pot demonstra autorităților competente, pe lângă finalitatea tranzacțiilor, că există o piață lichidă bidirecțională pentru expunerile securitizate sau, în cazul securitizărilor sintetice care recurg exclusiv la instrumente derivate de credit, pentru expunerile securitizate propriu-zise sau toate componentele de risc ale acestora. În sensul prezentei secțiuni, se consideră că o piață bidirecțională există atunci când există oferte independente cu bună credință de cumpărare și vânzare, astfel încât într-o singură zi se poate determina un preț relaționat rezonabil la ultimul preț de vânzare sau la cotații curente competitive cu bună credință de cumpărare sau de vânzare și sunt decontate la un astfel de preț într-un interval relativ scurt potrivit uzanței comerciale. Pentru ca o instituție să aplice un tratament diferit, trebuie să dispună de date suficiente despre piață pentru a se asigura că încorporează pe deplin riscul de concentrare al acestor expuneri în abordarea sa internă pentru măsurarea riscului de culpă adăugat în conformitate cu standardele expuse mai sus.

6. Instituțiile care folosesc modele interne care nu sunt recunoscute în conformitate cu punctul 4 se supun unei cerințe de capital separate pentru risc specific calculat conform anexei I.
7. În sensul punctului 9 litera (b), la rezultatele calculului propriu al instituției se aplică un factor de înmulțire de cel puțin 3.
8. Factorul de înmulțire se mărește cu un factor complementar cuprins între 0 și 1 în conformitate cu tabelul 1, în funcție de numărul de depășiri evidențiat pentru ultimele 250 de zile lucrătoare de controlul *a posteriori* efectuat de instituție. Autoritățile competente cer instituțiilor să calculeze depășirile în mod coerent pe baza controlului *a posteriori* privind fie variațiile reale, fie cele ipotetice din valoarea de portofoliu. O depășire este o variație de o zi din valoarea portofoliului care depășește măsura valorii la risc aferentă dintr-o zi generată de modelul instituției. În scopul determinării factorului complementar, numărul de depășiri se evaluează cel puțin trimestrial.

Tabelul 1

Număr de depășiri	Factor complementar
Mai mic de cinci	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 sau mai multe	1,00

Autoritățile competente, în anumite cazuri și într-o situație excepțională, pot renunța la cerința de majorare a factorului de înmulțire cu „factorul complementar” în conformitate cu tabelul 1, în cazul în care instituția a convins autoritățile competente că o astfel de majorare este nejustificată și că modelul este în esență solid.

În cazul în care există depășiri numeroase indicând că modelul nu este suficient de precis, autoritățile competente revocă recunoașterea modelului sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelul este îmbunătățit rapid.

Pentru a permite autorităților competente să monitorizeze caracterul adecvat al factorului complementar în mod permanent, instituțiile notifică cu promptitudine în cel mult cinci zile lucrătoare autoritățile competente în legătură faptul că depășirile care rezultă formează programul lor de control *a posteriori* și că, în conformitate cu dispozițiile de mai sus, implică o majorare a factorului complementar.

9. Fiecare instituție trebuie să îndeplinească o cerință de capital exprimată ca valoarea superioară dintre:
 - (a) măsura valorii la risc din ziua anterioară conform parametrilor specificați în prezenta anexă plus, după caz, cerința pentru risc de culpă suplimentar prevăzută la punctul 5 sau
 - (b) o medie a măsurilor zilnice ale valorii la risc pentru fiecare dintre ultimele 60 de zile lucrătoare, înmulțită cu factorul menționat la punctul 7, ajustată cu factorul menționat la punctul 8 plus, după caz, cerința pentru risc de culpă adăugat prevăzută la punctul 5.

10. Calcularea măsurii valorii la risc se supune următoarelor standarde minime:
 - (a) calculul cel puțin zilnic al măsurii valorii la risc;
 - (b) un interval de încredere de 99 percentile unilateral;
 - (c) o perioadă de reținere egală cu 10 zile;
 - (d) o perioadă de observație istorică efectivă de cel puțin un an, cu excepția cazului în care o perioadă de observație mai scurtă se justifică printr-o creștere semnificativă a volatilității prețurilor și
 - (e) actualizări trimestriale ale datelor.

11. Autoritățile competente solicită ca modelul să încorporeze cu precizie toate riscurile de preț semnificative ale pozițiilor pentru opțiuni sau pozițiilor echivalente și oricare alte riscuri neîncorporate de model să fie acoperite corespunzător prin fonduri proprii.

12. Modelul de măsurare a riscurilor încorporează un număr suficient de factori de risc, în funcție de nivelul de activitate al instituției pe piețele respective și în special următorii.

Riscul de rată a dobânzii

Sistemul de măsurare a riscurilor încorporează o serie de factori de risc corespunzători ratelor dobânzii pentru fiecare monedă în care instituția are poziții bilanțiere sau în afara bilanțului sensibile la rata dobânzii. Instituția modelează curbele de randament folosind una dintre abordările general acceptate. Pentru expuneri semnificative la riscul de rată a dobânzii pentru monedele și pentru piețe cele mai importante, curba de randament se împarte în cel puțin șase segmente de scadență pentru a încorpora variațiile de volatilitate a ratelor pe parcursul curbei de randament. Sistemul de măsurare a riscurilor trebuie, de asemenea, să încorporeze riscul evoluțiilor imperfect corelate dintre diferite curbe de randament.

Riscul cursului de schimb

Sistemul de măsurare a riscurilor încorporează factorii de risc pentru aur și monede străine individuale în care sunt denumite pozițiile instituției.

În ceea ce privește OPC, se iau în calcul pozițiile reale de schimb valutar ale OPC. Instituțiile pot recurge la rapoarte ale părților terțe privind poziția de schimb valutar a OPC, atunci când se asigură corespunzător precizia acestor rapoarte. În cazul în care o instituție nu cunoaște pozițiile de schimb valutar ale unei OPC, aceste poziții ar trebui tratate separat, în conformitate cu anexa III punctul 2.1. paragraful al patrulea.

Riscul privind acțiunile

Sistemul de măsurare a riscurilor folosește un factor de risc separat cel puțin pentru fiecare dintre piețele de capital pentru care instituția deține poziții semnificative.

Riscul privind mărfurile

Sistemul de măsurare a riscurilor folosește un factor de risc separat cel puțin pentru fiecare marfă pentru care instituția deține o poziție semnificativă. De asemenea, sistemul de măsurare a riscurilor, încorporează riscul evoluțiilor corelate imperfect dintre mărfuri similare dar nu identice și expunerea la variații ale prețurilor la termen decurgând din decalaje ale scadențelor. De asemenea, sistemul ia în considerare caracteristicile pieței, în special datele de livrare și marja de manevră acordată comercianților pentru închiderea pozițiilor.

13. Autoritățile competente pot permite instituțiilor să folosească corelații empirice în interiorul categoriilor de risc și între categoriile de risc, în cazul în care sunt convinse că sistemul instituției pentru măsurarea corelațiilor este solid și aplicat în mod riguros.

ANEXA VI

CALCULAREA CERINȚELOR DE CAPITAL PENTRU EXPUNERI MARI LA RISC

1. Excedentul menționat la articolul 31 litera (b) se calculează selectând acele componente din expunerea totală la risc a portofoliului de tranzacții privind clientul sau grupul de clienți în cauză care atrag cele mai mari cerințe pentru risc specific de la anexa I și/sau cerințele de la anexa II, a căror sumă este egală cu valoarea excedentului menționat la articolul 31 litera (a).
2. Atunci când excedentul nu a persistat mai mult de 10 zile, cerința de capital suplimentar este de 200 % din cerințele menționate la punctul 1 pentru aceste componente.
3. După 10 zile de la producerea excedentului, componentele excedentului, selectate în conformitate cu punctul 1, sunt repartizate rândului corespunzător de pe coloana 1 de la tabelul 1, în ordine ascendentă a cerințelor privind riscul specific de la anexa I și/sau cerințele de la anexa II. Cerința de capital suplimentar este egală cu suma cerințelor de risc specific de la anexa I și/sau cerințele de la anexa II privind aceste componente, înmulțită cu factorul corespunzător de pe coloana 2 din tabelul 1.

Tabelul 1

Excedent față de limite (ca procentaj din fondurile proprii)	Factori
Până la 40 %	200 %
Între 40 % și 60 %	300 %
Între 60 % și 80 %	400 %
Între 80 % și 100 %	500 %
Între 100 % și 250 %	600 %
Peste 250 %	900 %

ANEXA VII

TRANZACȚII

PARTEA A

Finalitatea tranzacțiilor

1. Pozițiile/portofoliile deținute cu intenția tranzacționării îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (a) în ceea ce privește poziția/instrumentul sau portofoliile, trebuie să existe o strategie de tranzacționare documentată clar și aprobată de direcția generală, care include orizontul de participării așteptat;
 - (b) trebuie să existe politici și proceduri clar definite pentru gestionarea activă a pozițiilor, care trebuie să includă:
 - (i) pozițiile sunt deschise într-un birou de tranzacții;
 - (ii) limitele pozițiilor sunt stabilite și monitorizate pentru a confirma caracterul adecvat;
 - (iii) comercianții au autonomia de a deschide/gestiona poziția în limite stabilite de comun acord și conform strategiei aprobate;
 - (iv) pozițiile sunt raportate direcției generale ca parte integrantă a procesului instituției de gestionare a riscurilor și
 - (v) pozițiile sunt monitorizate activ cu trimitere la sursele de informații de piață și se efectuează o evaluare a caracterului comercial sau a capacității de acoperire a pozițiilor sau a componentelor lor de risc, inclusiv evaluarea, calitatea și disponibilitatea informațiilor de piață pentru procesul de evaluare, volumul pieței, dimensiunile pozițiilor tranzacționate pe piață și
 - (c) trebuie să existe o politică și proceduri clar definite pentru monitorizarea poziției față de strategia de tranzacții a instituției, inclusiv monitorizarea cifrei de afaceri și a pozițiilor stagnante din portofoliul instituției privind tranzacțiile cu titluri financiare.

PARTEA B

Sisteme și controale

1. Instituțiile stabilesc și mențin sisteme și controale suficiente pentru a oferi evaluări prudente și fiabile.
2. Sistemele și controalele includ cel puțin următoarele elemente:
 - (a) politici și proceduri scrise pentru procesul de evaluare. Acestea includ definirea clară a responsabilităților diferitelor zone implicate în determinarea evaluării, a surselor informațiilor de piață și revizuirea caracterului lor adecvat, frecvența evaluării independente, orarul prețurilor de închidere, proceduri de ajustare a evaluărilor, proceduri de verificare la sfârșit de lună și ad-hoc și
 - (b) linii de notificare pentru departamentul responsabil cu procesul de evaluare, care sunt clare și independente de back-office.

Linii de notificare au ca destinatar final un membru principal din consiliul de administrație.

Metode de evaluare prudentială

3. Evaluarea la prețul pieței este evaluarea realizată cel puțin zilnic privind pozițiile la prețurile de închidere direct disponibile, care provin din surse independente. Exemplele includ cotațiile de bursă, cotațiile electronice sau cotațiile provenite de la mai mulți brokeri independenți de renume.
4. Atunci când se face evaluarea la prețul pieței, se folosește cotația de cumpărare/vânzare mai prudentă, în cazul în care instituția nu este un formator de piață semnificativ pentru un anumit tip de instrument financiar sau marfă în cauză și nu este în măsură să își închidă poziția la prețul mediu al pieței.
5. Atunci când evaluarea la prețul pieței nu este posibilă, instituțiile trebuie să își evalueze pozițiile/portofoliile cu ajutorul unui model, înainte de a aplica tratamentul privind capitalul pentru portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare. Evaluarea pe bază de model se definește ca orice evaluare care trebuie stabilită prin referință, extrapolată sau calculată altfel plecând de la informațiile pieței.
6. Pentru evaluarea pe bază de model trebuie îndeplinite următoarele cerințe:
 - (a) direcția generală cunoaște elementele portofoliului privind tranzacțiile cu titluri financiare care se supun evaluării pe bază de model și înțelege importanța incertitudinii pe care aceasta o creează în raportarea riscurilor/rezultatelor activității;
 - (b) atunci când este posibil, informațiile de piață trebuie generate în coerență cu prețurile pieței, iar relevanța informațiilor de piață privind o anumită poziție evaluată și parametrii modelului se evaluează în mod permanent;
 - (c) atunci când există, se folosesc metodele de evaluare constând în practica de piață acceptată pentru anumite instrumente financiare sau mărfuri;
 - (d) atunci când modelul este dezvoltat chiar de către instituție, acesta se bazează pe presupuneri adecvate, care au fost evaluate și examinate de părți calificate corespunzător independente de procesul de dezvoltare;
 - (e) se pun în aplicare proceduri formale de control al variațiilor și se păstrează o copie protejată a modelului, care se folosește periodic pentru verificarea evaluărilor;
 - (f) gestionarea riscurilor cunoaște punctele slabe ale modelelor folosite și cum să le reflecte cel mai bine în rezultatele evaluării și
 - (g) modelul face obiectul unei revizuirii periodice pentru a determina precizia rezultatelor sale (de exemplu, evaluarea dacă presupunerile sunt pertinente în continuare, analiza profitului și a pierderilor în comparație cu factorii de risc, compararea valorilor reale de închidere cu rezultatele modelului).

În sensul literei (d), modelul se dezvoltă sau se aprobă independent de back-office și este testat independent, inclusiv validarea calculelor matematice, a presupunerilor și aplicarea programelor informatice.

7. Pe lângă evaluarea zilnică la prețul pieței sau pe bază de model, se efectuează verificarea independentă a prețurilor. Acesta este procesul prin care prețurile de piață sau informațiile modelului sunt verificate regulat în ceea ce privește precizia și independența acestora. În vreme ce evaluarea zilnică la prețul pieței poate fi realizată de agenți comerciali, verificarea prețurilor de piață și a informațiilor modelului ar trebui realizată de o entitate independentă de biroul de tranzacții, cel puțin lunar (sau mai frecvent, în funcție de tipul pieței/activității). Atunci când nu există surse de prețuri independente sau sursele de prețuri sunt mai subiective, pot fi potrivite măsurile prudentiale, precum ajustările evaluărilor.

Ajustările sau rezervele evaluărilor

8. Instituțiile stabilesc și mențin proceduri pentru a analiza ajustările/rezervele evaluărilor.

Standarde generale

9. Autoritățile competente cer să fie avute în vedere formal următoarele ajustări/rezerve ale evaluărilor: marjele de credit constatate anticipat, costurile de închidere, riscurile operaționale, rezilierea anticipată, costurile de investiție și de finanțare, costurile administrative viitoare și, după caz, riscul de model.

Standarde pentru poziții mai puțin lichide

10. Pozițiile mai puțin lichide pot apărea atât din evenimente ale pieței, cât și din situații specifice ale instituțiilor, de exemplu, poziții concentrate și/sau poziții vechi.
11. Instituțiile țin seama de mai mulți factori atunci când stabilesc dacă este necesară o rezervă de evaluare pentru poziții mai puțin lichide. Acești factori includ durata de timp necesară pentru a acoperi poziția/riscurile din cadrul poziției, volatilitatea și media marjelor prețurilor de cumpărare/vânzare, disponibilitatea cotelor de piață (numărul și identitatea formatorilor de piață) și volatilitatea și media volumelor tranzacțiilor, concentrațiile de piață, clasamentul cronologic al pozițiilor, măsura în care evaluarea recurge la evaluările pe bază de model și impactul altor riscuri de model.
12. Atunci când se folosesc evaluările părților terțe sau evaluarea pe bază de model, instituțiile analizează dacă este cazul să aplice ajustările de evaluări. În afară de aceasta, instituțiile analizează dacă este necesar să constituie rezerve pentru poziții mai puțin lichide și pe bază permanentă procedează la revizuirea caracterului adecvat al acestora.
13. Atunci ajustările/rezervele evaluărilor dau naștere unor pierderi semnificative ale exercițiului financiar curent, acestea se deduc din fondurile proprii ale instituției, conform dispoziției de la articolul 57 punctul (k) din Directiva 2006/48/CE.
14. La calcularea „profiturilor nete din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare” menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (b) se includ alte profituri/pierderi decurgând din ajustările/rezervele de evaluare și se adaugă la/se scad din fondurile proprii suplimentare eligibile pentru a acoperi cerințele de risc de piață conform acestor dispoziții.
15. Ajustările/rezervele de evaluare care le depășesc pe cele stabilite în cadrul contabil la care se supune instituția sunt tratate în conformitate cu punctul 13, în cazul în care dau naștere unor pierderi semnificative, sau cu punctul 14, în alte situații.

PARTEA C

Acoperirile interne

1. O acoperire internă este o poziție care compensează în mod semnificativ sau complet elementul de risc component al unei poziții sau set de poziții din alt portofoliu. Pozițiile care decurg din acoperiri interne sunt eligibile pentru tratamentul de capital al portofoliului privind tranzacțiile cu titluri financiare, cu condiția să fie deținute cu intenția tranzacționării și să fie îndeplinite criteriile generale privind finalitatea tranzacțiilor și evaluarea prudentă specificate la partea A și partea B. În mod special:
 - (a) acoperirile interne nu sunt destinate în principal pentru evitarea sau reducerea cerințelor de capital;
 - (b) acoperirile interne trebuie probate în mod corespunzător cu documente și trebuie supuse unor proceduri speciale de aprobare internă și de audit;
 - (c) tranzacția internă se efectuează în condițiile pieței;
 - (d) cea mai mare parte a riscului de piață care este generat de acoperirea internă este gestionat în mod dinamic în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în limitele autorizate și
 - (e) tranzacțiile interne sunt monitorizate cu atenție;Monitorizarea trebuie asigurată prin proceduri adecvate.
2. Tratamentul menționat la punctul 1 se aplică fără a aduce atingere cerințelor de capital aplicabile „componentei altui portofoliu” al acoperirii interne.
3. Fără a aduce atingere punctelor 1 și 2, atunci când o instituție acoperă o expunere la risc pentru credit din alt portofoliu folosind un instrument derivat de credit din portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare (folosind o acoperire internă), nu se consideră că expunerea pentru alt portofoliu este acoperită în sensul calculării cerințelor de capital decât dacă instituția cumpără de la un terț furnizor de protecție eligibil un instrument derivat de credit care corespunde cerințelor prevăzute la anexa VIII partea 2 punctul 19 din Directiva 2006/48/CE cu privire la expunerea din alt portofoliu. Atunci când se cumpără o astfel de protecție de la o terță parte și este recunoscută ca acoperire a unei expuneri din alt portofoliu în sensul calculării cerințelor de capital, nici acoperirea internă și nici cea externă asigurate de instrumentul derivat de credit nu se includ în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în sensul calculării cerințelor de capital.

PARTEA D

Includerea în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare

1. Instituțiile au politici și proceduri clar definite pentru a determina poziția pe care o includ în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în sensul calculării cerințelor de capital, în concordanță cu criteriile prevăzute la articolul 11 și ținând seama de capacitățile și practicile de gestionare a riscurilor ale instituției. Conformitatea cu aceste politici și proceduri se dovedește corespunzător prin documente și este supusă unui audit intern periodic.
2. Instituțiile au politici și proceduri clar definite pentru gestionarea generală a portofoliului privind tranzacțiile cu titluri financiare. Aceste politici și proceduri cuprind cel puțin:
 - (a) activitățile pe care instituția le consideră a fi tranzacții și parte constitutivă a portofoliului privind tranzacțiile cu titluri financiare în sensul cerințelor de capital;
 - (b) măsura în care o poziție poate fi evaluată zilnic la prețul pieței prin referință la o piață lichidă activă bidirecțional;
 - (c) pentru pozițiile care se evaluează pe bază de model, măsura în care instituția poate:
 - (i) identifica toate riscurile semnificative ale poziției;
 - (ii) acoperi toate riscurile semnificative ale poziției cu instrumente pentru care există o piață lichidă activă bidirecțional și
 - (iii) deriva estimări fiabile pentru presupuneri cheie și parametri folosiți în model;
 - (d) măsura în care instituția poate și trebuie să genereze evaluări pentru poziția care poate fi validată extern în mod coerent;
 - (e) măsura în care restricțiile legale sau alte cerințe operaționale ar împiedica instituția să efectueze o lichidare sau să acopere poziția pe termen scurt;
 - (f) măsura în care instituția poate și trebuie să procedeze la gestionarea riscurilor poziției în cadrul operării tranzacțiilor; și
 - (g) măsura în care instituția poate transfera riscul sau pozițiile între alt portofoliu și portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare și criteriile pentru astfel de transferuri.
3. Autoritățile competente pot permite instituțiilor să trateze pozițiile care constau în participații astfel cum se prevede la articolul 57 literele (l), (m) și (n) din Directiva 2006/48/CE ca instrumente de capitaluri proprii sau de credit, după caz, atunci când o instituție demonstrează că este un formator activ de piață în aceste poziții. În acest caz, instituția dispune de sisteme și controale adecvate pentru tranzacționarea instrumentelor de fonduri proprii eligibile.
4. Tranzacțiile de tip report pe care o instituție le justifică înregistrându-le în alt portofoliu pot fi incluse în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare în sensul cerințelor de capital atâta timp cât sunt incluse toate aceste tranzacții tip report. În acest scop, tranzacțiile de tip report sunt definite ca acele tranzacții care îndeplinesc cerințele articolului 11 alineatul (2) și pe cele de la anexa VII partea A și în care ambele componente sunt în formă de numerar sau valori mobiliare care se pot include în portofoliul privind tranzacțiile cu titluri financiare. Indiferent unde se află înregistrate, toate tranzacțiile tip report intră sub incidența unei cerințe pentru risc de credit al contrapartidei din alt portofoliu.

ANEXA VIII

DIRECTIVE ABROGATE

PARTEA A

Directive abrogate și modificările lor succesive**(menționate la articolul 52)**

Directiva 93/6/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit

Directiva 98/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de modificare a Directivei 93/6/CEE a Consiliului privind adecvarea capitalului întreprinderilor de investiții și instituțiilor de credit

Directiva 98/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de modificare a articolului 12 din Directiva 77/780/CEE a Consiliului privind inițierea activității instituțiilor de credit și exercitarea acesteia, a articolelor 2, 5, 6, 7 și 8 și a anexelor II și III la Directiva 89/647/CEE a Consiliului privind o rată de solvabilitate a instituțiilor de credit și a articolului 2 și a anexei II la Directiva 93/6/CEE a Consiliului privind adecvarea capitalurilor întreprinderilor de investiții și ale instituțiilor de credit

Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului:

Numai articolul 26

Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului:

Numai articolul 67

PARTEA B

Termene pentru transpunere**(menționate la articolul 52)**

Directivă	Termen limită pentru transpunere
Directiva 93/6/CEE a Consiliului	1.7.1995
Directiva 98/31/CE	21.7.2000
Directiva 98/33/CE	21.7.2000
Directiva 2002/87/CE	11.8.2004
Directiva 2004/39/CE	30.4.2006/31.1.2007
Directiva 2005/1/CE	13.5.2005

ANEXA IX

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Articolul 1 alineatul (1) prima teză					
Articolul 1 alineatul (1) teza a doua și alineatul (2)	Articolul 1				
Articolul 2 alineatul (1)					
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (3)				
Articolul 3 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1)				
Articolul 3 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatul (2)				Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) literele (c)-(e)	Articolul 2 alineatele (3)-(5)				
Articolul 3 alineatul (1) literele (f) și (g)					
Articolul 3 alineatul (1) litera (h)	Articolul 2 alineatul (10)				
Articolul 3 alineatul (1) litera (i)	Articolul 2 alineatul (11)		Articolul 3 alineatul (1)		
Articolul 3 alineatul (1) litera (j)	Articolul 2 alineatul (14)				
Articolul 3 alineatul (1) literele (k) și (l)	Articolul 2 alineatele (15) și (16)	Articolul 1 alineatul (1) litera (b)			
Articolul 3 alineatul (1) litera (m)	Articolul 2 alineatul (17)	Articolul 1 alineatul (1) litera (c)			
Articolul 3 alineatul (1) litera (n)	Articolul 2 alineatul (18)	Articolul 1 alineatul (1) litera (d)			
Articolul 3 alineatul (1) literele (o)-(q)	Articolul 2 alineatele (19)-(21)				
Articolul 3 alineatul (1) litera (r)	Articolul 2 alineatul (23)				
Articolul 3 alineatul (1) litera (s)	Articolul 2 alineatul (26)				
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 2 alineatele (7) și (8)				
Articolul 3 alineatul (3) literele (a) și (b)	Articolul 7 alineatul (3)			Articolul 26	

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Articolul 3 alineatul (3) litera (c)	Articolul 7 alineatul (3)				
Articolul 4	Articolul 2 alineatul (24)				
Articolul 5	Articolul 3 alineatele (1) și (2)				
Articolul 6	Articolul 3 alineatul (4)				Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 7	Articolul 3 alineatul (4a)				Articolul 67 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 3 alineatul (4b)				Articolul 67 alineatul (3)
Articolul 9	Articolul 3 alineatul (3)				
Articolul 10	Articolul 3 alineatele (5)-(8)				
Articolul 11	Articolul 2 alineatul (6)				
Articolul 12 primul paragraf	Articolul 2 alineatul (25)				
Articolul 12 paragraful al doilea					
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf	Anexa V alineatul (1) primul paragraf				
Articolul 13 alineatul (1) paragraful al doilea și alineatele (2)-(5)	Anexa V alineatul (1) paragraful al doilea și alineatele (2)-(5)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 4 literele (a) (b)			
Articolul 14	Anexa V alineatele (6) și (7)	Anexa 4 litera (c)			
Articolul 15	Anexa V alineatul (8)				
Articolul 16	Anexa V alineatul (9)				
Articolul 17					
Articolul 18 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf				
Articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 4 alineatul (1) punctele (i) și (ii)	Articolul 1 alineatul (2)			
Articolul 18 alineatele (2)-(4)	Articolul 4 alineatele (6)-(8)				

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Articolul 19 alineatul (1)					
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)				
Articolul 19 alineatul (3)					
Articolul 20					
Articolul 21	Anexa IV				
Articolul 22					
Articolul 23 primul și al doilea paragraf	Articolul 7 alineatele (5) și (6)				
Articolul 23 paragraful al treilea					
Articolul 24					
Articolul 25					
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (10)	Articolul 1 alineatul (4)			
Articolul 26 alineatele (2)-(4)	Articolul 7 alineatele (11)-(13)				
Articolul 27	Articolul 7 alineatele (14) și (15)				
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)				
Articolul 28 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (3)			
Articolul 28 alineatul (3)					
Articolul 29 alineatul (1) literele (a)-(c) și următoarele două paragrafe	Anexa VI alineatul (2)				
Articolul 29 alineatul (1) ultimul paragraf					
Articolul 29 alineatul (2)	Anexa VI alineatul (3)				
Articolul 30 alineatele (1) și (2) primul paragraf	Anexa VI alineatele (4) și (5)				
Articolul 30 alineatul (2) paragraful al doilea					

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Articolul 30 alineatele (3) și (4)	Anexa VI alineatele (6) și (7)				
Articolul 31	Anexa VI alineatul (8) punctele (1) (2) prima teză, (3)-(5)				
Articolul 32	Anexa VI alineatele (9) și (10)				
Articolul 33 alineatele (1) și (2)					
Articolul 33 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (2)				
Articolul 34					
Articolul 35 alineatele (1)-(4)	Articolul 8 alineatul (1)-(4)				
Articolul 35 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (5) prima teză	Articolul 1 alineatul (5)			
Articolul 36	Articolul 9 alineatele (1)-(3)				
Articolul 37					
Articolul 38	Articolul 9 alineatul (4)				
Articolul 39					
Articolul 40	Articolul 2 alineatul (9)				
Articolul 41 alineatul (1) literele (a)-(c)	Articolul 10 prima, a doua și a treia liniuță				
Articolul 41 alineatul (1) literele (d) și (e)					
Articolul 41 alineatul (1) litera (f)	Articolul 10 liniuța a patra				
Articolul 41 alineatul (1) litera (g)					
Articolul 42					
Articolul 43					
Articolul 44					

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Articolul 45					
Articolul 46	Articolul 12				
Articolul 47					
Articolul 48					
Articolul 49					
Articolul 50	Articolul 15				
Anexa I alineatele (1)-(4)	Anexa I alineatele (1)-(4)				
Anexa I alineatul (4) ultimul paragraf	Articolul 2 alineatul (22)				
Anexa I alineatele (5)-(7)	Anexa I alineatele (5)-(7)				
Anexa I alineatul (8)					
Anexa I alineatele (9)-(11)	Anexa I alineatele (8)-(10)				
Anexa I alineatele (12)-(14)	Anexa I alineatele (12)-(14)				
Anexa I alineatele (15) și (16)	Articolul 2 alineatul (12)				
Anexa I alineatele (17)-(41)	Anexa I alineatele (15)-(39)				
Anexa I alineatele (42)-(56)					
Anexa II alineatele (1) și (2)	Anexa II alineatele (1) și (2)				
Anexa II alineatele (3)-(10)					
Anexa III alineatul (1)	Anexa III alineatul (1) primul paragraf	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 3 litera (a)			
Anexa III alineatul (2)	Anexa III alineatul (2)				
Anexa III alineatul (2.1) de la primul paragraf la paragraful al treilea	Anexa III alineatul (3.1)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 3 litera (b)			

Prezenta directivă	Directiva 93/6/CEE	Directiva 98/31/CE	Directiva 98/33/CE	Directiva 2002/87/CE	Directiva 2004/39/CE
Anexa III alineatul (2.1) paragraful al patrulea					
Anexa III alineatul (2.1) paragraful al cincilea	Anexa III alineatul (3.2)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 3 litera (b)			
Anexa III alineatele (2.2), (3), (3.1)	Anexa III alineatele (4)-(6)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 3 litera (c)			
Anexa III alineatul (3.2)	Anexa III alineatul (8)				
Anexa III alineatul (4)	Anexa III alineatul (11)				
Anexa IV alineatele (1)-(20)	Anexa VII alineatele (1)-(20)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 5			
Anexa IV alineatul (21)	Articolul 11a	Articolul 1 alineatul (6)			
Anexa V alineatele (1)-(12) paragraful al patrulea	Anexa VIII alineatele (1)-(13) punctul (ii)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 5			
Anexa V alineatul (12) paragraful al cincilea					
Anexa V alineatul (12) paragraful al șaselea-alineatul (13)	Anexa VIII alineatul (13) punctul (iii)-alineatul (14)	Articolul 1 alineatul (7) și anexa 5			
Anexa VI	Anexa VI alineatul (8) punctul (2) după prima teză				
Anexa VII					
Anexa VIII					
Anexa IX					